

МАЛА КЊИГА ВЕЛИКЕ МРЖЊЕ
РЕЧНИК СРБОФОБИЈЕ
приредио:
Владимир Димитријевић

Владимир Димитријевић: Мала књига велике мржње /
Речник србофобије

Издавач: ИК Лио, Горњи Милановац

За издавача: Слободан Обрадовић

Уредник: Радоман Светковић

Књигу препоручује: Марко Марковић

Припрема: ИК Лио

Штампа: Ленарт, Горњи Милановац

Тираж: 500 примерака

ISBN 978-86-83697-88-5

МАЛА КЊИГА ВЕЛИКЕ МРЖЊЕ

РЕЧНИК СРБОФОБИЈЕ

приредио:
Владимир Димитријевић

Лино,
2010.

УМЕСТО ПРЕДГОВОРА

Приређивач овог целног речника хтео је да пише дуго, и много, о СРБОФОБИЈИ - као православо-фобији, као фобији од Другог и Другачијег, као каиновској свести о вредности Срба, као бекству у конвертитску мржњу према себи некадашњем, итд, итсл. Али, довољно је сетити се Његоша:

Што на вјеру праву не похули,
што се не хће у ланце везати,
то се збјежа у ове планине,
да гинемо и крв прољевамо,
да јуначки аманет чувамо -
дивно име и свету слободу.

И, наравно, Јована Јовановића Змаја:

Мучили нас - учили нас
да будемо све,
само синци српске мајке,
само Срби не...

Ал' другујућ с вуком, лисом
лав је ост'о лав
још нас има што певамо -
ја сам Србин сав.

Изјаве србофоба поређане су (на нечију жалост),
АЗБУЧНИМ редом њихових презимена или назива
публикација.

Остало препуштам читаоцу.

*јуна 2009, о десетогодишњици престанка
НАТО бомбардовања Србије* Приређивач

P.S.

Огромну захвалност приређивач дугује онима који су први прошли путем истраживања србофобије и путем теоријског осмишљавања исте. Списак њихових књига и огледа (мада непотпун) даг је у литератури на крају овог малог речника. Дакле, хвала (азбучним редом): Зорану Аврамовићу, Будимиру Алексићу, Слободану Антонићу, Јову Бакићу, Јовану Бошковићу, Милану Брдару, Слободану Вуковићу, Марку С. Марковићу, Николи Милошевићу, Милошу Кнежевићу, Растиславу Петровићу, Мирјани Радојичић, Милану Ристовићу, Зорану Петровићу Пироћанцу, Перу Симићу и свима другима, ненамерно непоменути.

HISTORIA SEMPER (?) MAGISTRA VITAE EST

Анонимни цензор бечког двора

Ове песме су писане полетним изразима. Смео би их читати само чврст искусан човек, а никако српска омладина код које мора да би изазвале само помисао и жељу за наопаком независношћу... У свесци су биле садржане песме које су по својој намери могле да послуже његовим једноверницима за националну мржњу против Турака.

Забрана објављивања српске епике,
коју је сабрао Вук Караџић, (Беч, 1829.)

Аустроњемачка антисрбска пропаганда (I светски рат)

„Цео Балкан је - ако је судити по аустроугарско-њемачкој пропаганди непосредно пред избијање рата и у ратним годинама - насељен народима чије су главне особине: склоност ка мучким убиствима, превртљивост, примитивизам. Они су крадљивци стоке, сиромашних или никаквих склоности ка чистоћи и уредности. 'Анархичан однос' према спољашњем изгледу одраз је њиховог схватања политике (теоризам, краљеубиства, кривоклетство, итд.). (...) Србија је мала, безначајна, неприпитомљена држава, која је 'запалила пожар на целој земаљској кутли, док је њена престоница 'легло убица'. „Историчар Мајнеке је писао:

„Ми са ужасом окрећемо главу од призора страха, које су скривили припадници српског народа; немачки народ није никад упрљао своју националну свест делима у којима је толико животињског насиља и толико бесрамне суровости, као што су учинили ови Јужни Словени.”

др Милан Ристовић о германској антисрбској пропаганди почетком XX века
(у књизи др Милана Ристовића
Црни Петар и балкански разбојници)

Вилхелм II, немачки кајзер

Те битанге би требало натерати да поклекну!

О Србима уочи I светског рата

Кајтел, фелдмаршал фон

Будући да су Срби безобзирно угњетавали несрпске народности Југославије, нарочито Хрвате и Македонце, треба приказати да немачка војска не долази у хрватске, босанске и македонске куће као непријатељ. Напротив, она жели да их сачува, да их српски шовинисти не баце на ратиште.

Фон Кајтел, начелник Врховне команде Вермахта,
28. марта 1941, Директива о припремама
за напад на Југославију

Коминтерна, 1924 (V конгрес о југословенском питању)

1. Југославија је многонационална држава. Српска буржоазија, која спроводи своју хегемонију, представља народ који чини само 39 одсто целокупног становништва Југославије. Остали народи, који заједно представљају велику већину становништва више или мање потчињени су режиму националног угњетавања и против њих се води политика денационализације.

2. Срби, Хрвати и Словенци су три различита народа. Теорија о јединственом троименом народу Срба, Хрвата и Словенаца, јесте само маска за великокрпски империјализам.

3. Задатак је КПЈ да води одлучну борбу против националног угњетавања у свим његовим облицима и за самоопредељење народа, да подстиче народно-ослободилачке покрете стално тежећи да те покрете извуче испод утицаја буржоазије и да их повеже с општом борбом радних маса против буржоазије и капитализма.

7. Пошто у Југославији постоји масовни покрет против националног угњетавања у свим његовим облицима, масовни покрет за право на самоопредељење, национално питање има актуелно и оштро обележје и непосредно дотиче интересе радних маса.

Због тога се општа парола у вези с правом на само-

опредељење, коју истиче КПЈ, мора изразити у облику издвајања Хрватске, Словеније и Македоније из састава Југославије и стварања независних република/.../

Ситон - Вотсон Роберт В., историчар

Уједињење Срба значило би „тријумф источне културе над западном и представљало би смртни ударац напретку и модернизацији на читавом Балкану”.

Почетак XX века (по М. Тодоровој: *Имагинарни Балкан*)

Хабзбуршки Карло, војвода

Треба да вреди као принцип да се Срби сведу на што мањи број. То мора остати заувек непромењено.

(Заповест аустријској команди у Београду 1718. године)

Хитлер Адолф, канцелар Немачке

„Ми никад не смемо дозволити да на Балкану један народ постане сувише моћан, народ који има осећај политичке мисије и историјске улоге. Управо Срби су тај народ. Они су доказали да имају велику државотворну снагу, а и велике, амбициозне циљеве који чак иду до Егејског мора. Имам озбиљне примедбе на то да такав народ у њиховим настојањима и амбицијама ја још посебно охрабрим и подржим.”

„Срби су народ који је одређен да има државу и који је као народ одржан. Њихова идеологија је велико-

српска. У њима постоји безобзирна отпорна снага. Због тога ће они увек заступати великосрпску идеју. Оно што долази из Београда значи опасност".

„Немачка мора до краја сузбијати све планове о Великој Србији. Не сме се створити српска војска. Прихватљивија је чак становита комунистичка опасност”.

Адолф Хитлер Херману Нојбахеру
свом специјалном изасланику за Балкан

Конрад фон Хецендорф.

Српске убице/.../ Змија коју треба згазити/.../
Непрекидни реметиоци мира...

Конрад фон Хецендорф,
начелник аустроугарског Генералштаба

БРАТ ЈЕ МИО - КОЈЕ ВЕРЕ БИО

(Србска народна изрека)

Гутић др Виктор, високи чиновник НДХ

Нема више српске војске! Нема више Србије! Нема геца наших крвопија, нестало је циганске династије Карађорђевића па и код нас - ускоро - друмови ће пожељети Србаља, ал' Србаља више бити неће. Издао сам драстичне наредбе за њихово потпуно економско уништење, а слиједи нове за потпуно истребљење. Не будите слаби ни спрам једнога. Држите увијек на уму да су то били ваши гробари и уништавајте их гдје стигнете, а благослов нашег поглавника и мој неће вам узмањкати. Сваки који се за њих буде заузимао, постаје самим тим непријатељем хрватске слободе. Срби нека се не надају ничему, и за њих је најбоље нека се иселе, нека их нестане из наших крајева.

Др. Виктор Гутић, бањалучки стожерник,
Хрватска крајина, лето 1941., Бања Лука

Жанић др Миливој

Усташе! Да знате: Ја говорим отворено: Ова држава, ова наша домовина мора бити хрватска и ничија више. И зато они који су дошли овамо, ти треба и да оду. Догађаји кроз стољећа, а особито ових двадесет година, показују да је ту сваки компромис искључен. Ово има бити земља Хрвата и никог другог и нема те

методе коју ми нећемо као усташе употребити, да начинимо ову земљу збиља хрватском и да је очистимо од Срба, који су нас стотине година угрожавали и који би нас угрозили првом згодом. Ми то не тајимо, то је политика ове државе и то кад извршимо, извршит ћемо само оно што пише у усташким начелима.

Др Миливој Жанић, министар владе
НДХ, *Нови лист*, 3.6.1941., Загреб

Јуричев фра Дионизије, римокатолички монах

У овој земљи не може више да живи нитко осим Хрвата, јер ово је земља Хрватска, а тко се неће покрити, ми знадемо куд ћемо с њим. Ја сам у овим горе крајевима давао очистити од пилета све до старца, а, ако буде потреба, учинит ћу и овдје, јер данас није грехота убити ни мало дијете од седам година, ако смета нашем усташком поретку. Ми данас треба да будемо сви Хрвати и да се проширимо, а кад се проширимо и ојачамо, ако нам буде потребно, још ћемо одузети од других. Немојте мислити што сам ја у свећеничкој одори, али да знате да ја, када је потребно узем стројницу у своје руке и таманим све до колијевке, све оно што је против усташке државе и власти.

Говор фра Дионизија Јуричева,
прочелника Вјерског одсека Државног
равнатељства за понову НДХ, у Стази, љето 1941
(изв. В.Новак: *Magnum Crimen*, Загреб 1948.)

Католички тједник, црквено гласило

Што се тиче Срба који овдје живе, то нису Срби него дотепенци с Истока које су као торбоноше и остале слугане довели Турци. Они су сједињени само с православном црквом, а ми нијесмо успјели да их асимилирамо. Међутим, нека знаду да је наша лозинка: 'Или се поклони или се уклони'!

Католички тједник, 29.6.1941., Загреб

Крлежа Мирослав, књижевник

Рат је Крлежа тешко пропатио, али се ипак спасио. У Загребу сви знају да га је Миле Будак спасио, рекавши да највећем хрватском књижевнику не смије ни влас с главе пасти. Упитам га за то. Он се тек осмјехну. Стан у коме живи је удобан. Води ме у неки кутић, па ми каже да је његов положај јако тежак, јер да је 1941. био изван Партије и у сукобу с Централним комитетом. Затим дода:

- Чујем да сте се ви видјели у Београду с руководиоцима. Молим вас да се распитате код Кардеља што мисле са мном? По начину на који је Крлежа то казао, осјетио сам да се налази у тешкој дилеми. / ... /

Питам Крлежу како он објашњава покоље? Његов је одговор:

- Двадесет и пет година Срби су псовали мајку

мајчину Хрватима. Кад се овима пружила прилика да им врате мило за драго, учинили су!

Богдан Радица, *Врхунски хрватски интелектуалац: Како преишутјети хрватство* (изваци из књиге 'Хрватска 1945' ГЗХ, Загреб 1993)
Вечерњи лист, 7.2.1993., Загреб

Павелић др Анте, поглавник НДХ

Забрањена је свака употреба ћирилице на цијелом подручју Независне Државе Хрватске. То се нарочито односи на цијело пословање свих државних тијела, на уреду јавног поретка, на трговачке и њима сличне књиге и дописивање и на све јавне написе.

Према томе наређујем: да се на цијелом подручју Независне Државе Хрватске одмах обустави свака употреба ћирилице у јавном и приватном животу. Свако штампање ма каквих књига ћирилицом је забрањено. Сви јавни написи писани ћирилицом имају се неодвласно, а најкасније у року од три дана скинути. Након оснивања Независне Државе Хрватске назив 'српскоправославна вјера' није више у складу с новим државним уређењем. Стога одређујем, да се у будуће има употребљавати 'грчко-источна вјера' .

Др. Анте Павелић, *Народне новине*
бр. 1, 25.4.1941., Загреб

Балкански је дух имао експанзивну моћ која је успјела да продре до граница Беча. Аустро - Угарска је

имала снаге да гони тај дух ка југоистоку, гдје више није представљао никакву опасност. Дужност је Хрватске да настави са овим притиском на балканске обичаје док их не сведе у њихове праве границе.

Интервју франкистичком шпанском листу
Arriba, 26. мај 1943.

Пилар др Иво, геополитичар

Језгра јужнославенског проблема састоји се у томе, што се србство развило у јаки империјалистички покрет, који иде за тим, да подјарми и усише остале народе јужних Славена и да оснује своју властиту величину и моћ на развалинама суседних држава.

Јужнословенско питање,
Беч, 1917, стр. 215.

Старчевић Анте, хрватски државотворац

Народ је хрватски познао нечисту керв која му је ону срамоту и несрећу задала; народ хрватски сматра ту керв за туђу, славосербску; народ хрватски неће терпити да та сужањска пасмина оскврњује свету земљу Херватах, народ хрватски даће ново поколење, које ће обновити и учврстити његову срећу, славу и величину; народ хрватски кроз и уз своје синове и пријатеље окрепит ће се на сунцу, које се рађа за унесрећене народе. Учену је свијету познато да име Серб или Серв старином, име Слав у средњем вијеку, биаше код свих народа обћенито за сужња. Ја сам оба

облика спојио, што знаност не може него потвердити и наставити... Тко су Славосерби? Већ Аристотел опазу да има људи сужањске нарави. Он је знао Тракију у којој бијаше таквих народа. Мора да од те нечисте пасмине потичу они Славосерби, који су не само у свему сужњи, него и раде да свако, и исти они, у сужањство дође, или да у њему остане...

Хервати су народ господујући, они су своју, херватску народност, потегнули на све народе који некада становаху по нашој домовини. Хервати не само да су народ господујући него ни један данас живући народ Еуропа неима у својој прошлости веће величанство неголи има народ херватски...

Нечисту пасмину ваља требити и истребити по расним законима и из превентивних разлога обране човјечанства од растућих пасмина... Учењак из XVII вијека каза освидочење свих разумних повијестника, кад написа да Хервати, господујући народ, засужњише пуне које у ових земаља затекоше, и да име Србија или, што је исто, Србија, од сужња долази. Исти Хервати држи за народ различан од Славих или Славјанах. Тко не види да је Слав и Срб све исто, оба та имена замењују сужња. Име Срб заудару по србежу. Свако херватско дијете зна да је Срб чист и правилан кориен глагола србит (читај: сврбети, свраб, србеж)...

Све што Славосерби чине лупежтина је, коју још на овом свијету чека сјекира.

др Анте Старчевић, *Дјела*, 1894., Загреб

Степинац Алојзије, светац, Цркве у Хрвата”

Дух бизантизма је нешто тако грозно, да је само Свемогући и Свезнајући Бог у стању парирати интригама и подвалама тих људи.

Алојзије Степинац, надбискуп загребачки,
Дневник, 1941,

Хрватска, лист Хрватске странке права

У нашем кругу, на нашем тијелу налази се сва сила крпуша у сподоби Срба и Славосрба, који нам продају груду и море, а ето и краља убијају! С њима морамо једном за увијек обрачунати и уништити их. То нек нам буде од данас циљ. Убојицо, име ти је Србин! И јеси Србин, проклето ти сјеме и племе, што га је вјетар натрунио по нашем хрватском тлу, да рађа злочин и злобу, сије неслогу и разбојнички пролијева крв.

Хрватска (уводник), 29.6.1914., Загреб

Хрватски народ, усташки лист

У Хрватској не може бити Срба ни православља, а Хрвати ће се побринути да се то што прије испуни!

Хрватски народ, 30. 7. 1941., Загреб

Послије осам и пол стољећа ускрсла је нова Хрватска! Хрватски народ није током своје славне али кржаве повијести поднио размјерно толико жртава у крви и иметку колико је поднио у посљедњих двадесет и двије године. У овом претешком раздобљу, у којем је

положено на олтар Домовине све што се од једног потлаченог народа могло максимум очекивати, крваво су се замјерили, уз наше вјековне непријатеље домаће Србе и Србијанце још и они припадници нове Хрватске који су свијесно и злонамјерно помагали ове наше непријатеље... Зато ће њима судити праведни хрватски народ.

Хрватски народ (уводник), 11.4.1941., Загреб

Штросмајер, Јосип Јурај, кардинал (у писму Фрањи Рачком)

Срби су нам крвни непријатељи!

по Дубравку Хорватићу,
Вечерњи лист, 17.6. 1992.

САВЕЗНИЦИ

Анри - Леви, Бернар, француски филозоф:

Бизарно, да, тај почетак лета ('92.) у Београду. Угашени погледи, утучена лица. (...) Осећање кривице такође - као да је тамо постојао читав један народ који је излазио из кошмара и долазио к себи. Немачка, 1944, мора да је имала такав изглед. Сви народи света мора да наликују томе када су починили неки озбиљан злочин...
(Париски недељник *Le Point*, 1992.)

Бајден Цозеф, својевремено сенатор САД

САД морају да предводе Запад у одлучујућем одговору на „српску агресију, почињући са ваздушним нападима по српској артиљерији.”
(Њујоршки недељник *Тајм*, 3. мај 1993)

Ми се суочавамо не са верским ратом, већ са простачки гласним чином српског експанзионизма и агресије... Ово је фашистичко разбојништво у маршу.
(National Public Radio, Вашингтон, 15. мај 1993)

Срби су неписмени и дегенерици.
(CNN, 1. август 1993.)

Крајности српске бестијалности... силовање Босне и махнити српски фашизам иза њега... Српски варваризми.
(Говор у америчком Сенату, 3. август 1993.)

Бејкер Џејмс, државни секретар САД

Водићемо против Срба рат - дипломатски, економски, политички, пропагандни и психолошки.

(На америчкој ТВ, јуна 1992. године)

Бернз Николас, представник за штампу Стејт Департамента (ликујућим гласом)

Готово је са Великом Србијом!

(На једној од конференција за штампу, септембра 1995.)

Буш Старији Џорџ, председник САД

Остајем забринут због етничких Албанаца на Косову. Албанци су поносан и храбар народ, чија права морају бити заштићена.

НИН, 08.02.1989.

Ворнер Манфред, генерални секретар НАТО пакта

Без одлучности да се иде до краја, агресор (Срби - прим. прир.) - који говори само језиком тенкова и артиљерије - не може се привести разуму...

(Интервју за француски часопис *Politique Internationale*, лето 1994.)

Вот Стив, британски хуманитарцац

Снајперисти српских паравојних формација добијају по 300 фунти за свако дете које убију. Намерно

циљају у децу, због новца и због тога што је децу лакше убити. Пошто су мања, метак начини већу штету. Овако је убијено 400 деце, а 1100 рањено.

(Изјава за британски радио - програм
World Service BBC, августа 1992.)

Гејер Ен Џорџи, новинар

Сада у Србији постоји тотални фашизам са, што је прилично чудно, трагом Православне Цркве. Постоји прича о, знате, фашистичком ускрнућу Православне Цркве против римског католичког Запада.

(изјава током наступа у емисији
Washington Week in Review, 25. јуна 1993.)

Гликсман Андре, француски филозоф

Један народ надљуди, српских, плеше још увек под бомбама када подљуди, „албански“, беже попут зечева од истих бомбардовања. Тако расизам гуши питања и гриже савести.

(„Нисте видели оно што сте видели“,
L'Express, 20. мај 1999.)

Голдхаген Данијел, историчар

„Огромна већина Срба ухваћена је у стисак заблуда,

мржње, културе рата и смрти друштва које је све ратоборније”. (Већина Срба је себе учинила) „законски и морално некомпетентним”.

Данијел Јонах Голдхаген
The Guardian, 29. април 1999.

Де ла Брос Рено, професор Универзитета у Ремсу

Циљ медија под Милошевићем био је да се обједини српски народ унутар једне државе - дакле, имплицитно да се не - Срби протерају са територија на којима живе Срби.

Р. де ла Брос: Политичка пропаганда и пројекат
Сви Срби у једној држави
(студија рађена за Хашки трибунал)

Делор Жак, бивши председник ЕУ

Суштински узрок сукоба је идеологија етничког чишћења коју је обновио господин Тошић, председник Србије, који је већ 1990. објавио Меморандум.

(Изјава на француској ТВ, маја 1994.)

Јустинов сер Питер, глумац, режисер, књижевник, амбасадор УНЕСКО-а:

Срби су дводимензионални народ са жудњом за простотом и идеологијом тако базичном да се може разумети без напора. Њима су потребни непријатељи, а не пријатељи, да би фокусирали своје дводимензионалне идеје. Живот је за њих једноставна мелодија,

никада оркестрација, или барем пријатна хармонија. Животиње користе своје ресурсе знатно срећније него ови наопаки створови, чија је припадност људској раси у великом закашњењу.

(Колумна у лондонском недељнику
The European, 10. јун 1993.)

Луис Ентони, колумниста дневника „The New York Times“:

Срби су разорили Дубровник 1992.

Кларк Весли, главнокомандујући НАТО пакта

Срби демонстрирају велику комбинацију терора и етничког чишћења... Милошевић је животиња... Србија је последња комунистичка диктатура... Срби сами симулирају нападе на куће, да изгледа као да је то учинио НАТО... Та београдска криминална ратна машина...

(На прес-конференцији у седишту НАТО пакта
у Бриселу, средином априла 1999.)

Клинтон Бил, председник САД

Ужаси које су Хрвати починили над Муслиманима су квалитативно другачији од оних које су починили Срби.

(Изјава из априла 1993.)

Снаге г. Милошевића пале и пљачкају куће и убијају невин народ... Срби спроводе терор и силују албанску децу... Наше снаге испоручују склониште и наду расељенима...

(Говор током прославе 50. годишњице НАТО пакта у Вашингтону 23-25. април 1999.)

Кригел Ани, новинарка

Хришћански Словенци, из мржње према велико-српској хегемонији, подржавају албанске захтеве.

Le Figaro, Париз, 18.03. 1989.

Кук Робин, министар спољних послова Велике Британије

Не желимо више крокодилске сузе због напада на конвој.

(Изјава после НАТО бомбардовања конвоја шиптарских избеглица код Ђаковице, априла 1999.)

Оно што Срби чине на Косову представља варваризам.

(јуна 1998, на TV Sky News)

Кушнер Бернар, хуманиста

Ја никад нисам био срећнији него на Косову/.../ Нова Европа се родила у Приштини /.../ Оно што смо

урадили на Косову је једна интелигентна форма рата која је успела/.../ Ја могу мирно да умрем.

Б. Кушнер: *Ратници мира*

Матон Силвија, писац

За Србе, Косово је „херојски пораз” који симболише, захваљујући варалицама, жртвовање српског царства пред непријатељским Турцима/.../ Та историјска јерес ће бити избрисана шест векова касније: освајање изгубљених територија и крвљу муслиманских потомака. У крви Турака.

(Из књиге *Сребреница - најављени геноцид*)

Нот, лејди, супруга бившег секретара одбране В. Британије, хуманитарка и Словенка рођењем

Људима у Британији није речено о крвопролићу на велико више од 7000 мушкараца и младих момака у Сребреници. Из многих, многих извора сам сазнала да су тела нестајала, зато што су Срби користили велике судове хемикалија за њихово разграђивање. Такође сам сазнала да су користили камионе и униформе украдене од УН холандског контингента да би намамили невину децу у смрт. Бацали би им слаткише како би их намамили из скровишта, онда су пуцали по њима хладнокрвно. Најшокантнија ствар коју сам сазнала јесте узраст ових жртава силовања. Неке су биле тек мала деца.

(Лондонски дневник *Evening Standard*, 2. 8. 1995.)

Олбрајт Медлин, амерички државни секретар
Демонстрант испред зграде УН у Њујорку „Зашто сте тако одвратни према Србима?“ М. Олбрајт: „Зато што су они одвратни“.

Агенцијска вест *Асошијетед Прес*,
Париз, 22. јан.1997.

Пјер опат, чувени француски свештеник-хумани-
тарац, „пријатељ сиромашних и мира“

Молим се да се ватра небеска обруши на Србе и казни их за њихове злочине.

(По повратку из вишечасовне посете Сарајеву и „Маркалама 2“, изјава за француске медије,1994.)

Полт Мајкл, амерички дипломата

Не можете да кажете - НАТО је наш непријатељ, бомбардовао нас је, хоће да нам отме део земље, а ми хоћемо да се укључимо у НАТО, ЕУ нам је непријатељ, хоће да нам узме 15 одсто територије, а хоћемо да се укључимо у ЕУ. Не можете да имате и јаре и паре, морате одлучити где сте.

(Мајкл Полт, амбасадор САД у Србији, Б92, 1. IV 2007.)

Селз Мајкл, амерички професор религије

Христославизам је веровање да су Словени инхерентно хришћани, и да је свако покрштавање Словена у другу веру, конверзија расе или ентитета: од Словена у Турчина. Да бих објаснио специфичне

корене и опсег те идеологије Христославизма, расправљају о његова два најчувенија експонента. Два аутора су Владика Петар II Петровић, познат као Његош, који је сачинио централни текст српског религиозног национализма, „Горски вијенац”, и Иво Андрић, који је прихватио Његошеве идеје, комбиновао их са појмовима расе из раног XX века, и дефинитивно их изразио у својим популарним романима и у својој дисертацији. Друга компонента Христославизма обухвата кретање од идеологије до специфичне активности знане као „етничко чишћење”. Овај покрет, који је почео касних осамдесетих, у српској провинцији Косово, био је експлоатисан и упрегнут од Слободана Милошевића у његовом успону на власт, и пуштен с ланца у Босни у пролеће 1992. са геноцидним последицама.

(Христославизам: пет главних компоненти; Њу Јорк Тајмс Форум о рату у Босни и Херцеговини на Интернету, 27. јун 1996. Мајкл Селс води Катедру за религију на колеџу Хаверфорд у САД, и главни је лобиста за муслиманско-хрватску ствар међу америчким стручњацима за религије)

Розен Лаура, америчка репортерка

Србија је анектирала Косово 1989.

CBS news, марта 1998.

Роуз Мајкл, генерал

НАТО је спреман да Србе бомбардовањем врати у камено доба.

(У тексту *Немојмо проиграти мир*, објављеном у Енглеској, априла 1999.)

State Department of USA

Број несталих Албанаца за које се страхује да су мртви је 500 хиљада.

19. април 1999.

Тачер Маргарет, бивша британска Премијерка

Српске акције у бившој Југославији су готово горе од Стаљинових и Хитлерових.

(Изјава на америчкој ТВ, цитирана у дневнику *Сан Франциско Хроника*, 26. августа 1992.)

Зауставите Србе. Одмах. Заувек.

(*Њујорк Тајмс*, 4. мај 1994.)

Хјуер др Цон, амерички социолог

„Американци сада улазе у нову, битно другачију еру друштва и културе, у еру какву свет до сада није видео. То је постхумана ера у којој ће сви аспекти друштвеног живота бити сведени у предвидљиве шаблоне и рационализовани, све нијансе међуљудских односа поједностављене у рутинске процедуре и препуштене плаћеним професионалцима попут адвоката, психолога

и бирократа... Ова постхумана Америка много је светлосних година удаљена од Србије, која је још увек својим делима и мислима у мрачном добу које нема благе везе са модерним временима.”

По Хјуеру, „Американци су прототип људи будућности, Срби атавистички остатак прошлости. Постхумана Америка владаће новим веком, јер ће сва њена енергија бити усмерена на ширење информативне технологије и популарне културе, привредноновчану доминацију и непрекидну војну хегемонију широм света.” Он закључује да би било паметно за Србе да спознају овај неумитни историјски развој и да се приклоне ономе шта ће бити, а не ономе шта је било или је требало да буде.

др Џон Хјуер, професор социологије и философије на Универзитету Мериленд
цитирао га др Срђа Трифковић

Фабијус Лоран, председник Народне Скупштине Француске

Срби су љубре.

(Изјава на француској државној ТВ, 1993. године)

Финелкраут Ален, француски философ

Србија је тражила да из комунизма изађе преко националног империјализма.

(Интервју за париски *Figaro*, 1. јули 1992.)

Холбрук Ричард, помоћник државног секретара САД

Виетконговци су били посвећени идеолози, који су се обавезивали на дуготрајну борбу. Ови момци (Срби) нису идеолози, већ злочиначки дупеглавци.

Разговор са Тед Копелом на АВС телевизији,
6. новембар 1995.

Ширак Жак, председник Француске

Дозволите ми да Вас прекинем, господине Председниче, (грчком Премијеру Папандреу - прим. прир.)! Срби су народ без закона и вере. То је народ разбојника и терориста.

1995.

Шорт Клер, министарка за помоћ иностранству у влади Тонија Блера

ТВ станица РТС је извор пропаганде која подржава рат и изазива нечувене патње житеља Косова. Ово је рат, ово је озбиљан сукоб у коме су почињена страшна зверства. Пропаганда машина продужава тај рат и зато је легитимна мета.

(BBC, 23. април 1999.)

СА СВИХ МЕРИДИЈАНА

Бернаден, чикашки кардинал

НАТО бомбе су оправдане.

Изјава у листу Чикаго Сан - Тајмс, 7. септембар
1995

Згарби Виторио, италијански ТВ водитељ

Српски етнички полицајац ушао је у кућу Албанца и затекао породицу како једе за столом. Наводно, питао је има ли меса. Када су одговорили да нема, заклао је њиховог сина, искомадао га и бацио на сто пред родитеље, рекавши им: „Сада једите, ево вам месо”.

(У Згарбијевој емисији на ТВ Канал 5,
једном од Берлусконијевих канала,
средина априла 1999.)

Јован Павле II, папа

Требало би да бомбардујете Србе.

(Речи упућене Председнику Клинтону
током појављивања у Денверу, 1990.)

Кадаре Исмаил, албански писац у Француској

Силуација Косовара тера ме да помислим на ситуацију Јевреја пре рата. Они су жртве српских националистичких и расистичких теорија, које се удружују са оним формулисаним од нациста поводом Јевреја. Српски екстремисти не скривају да, у њиховим

очима, треба истребити све Албанце са Косова, укључујући и децу. Они немају стида да то изражавају гласно и снажно. Зашто би се устезали? Они никада нису били осуђени, нити прогањани. Они се осећају дакле охрабрени да наставе на исти начин.

(Париски недељник *L' Envernement Du Jeudi*,
12-18. март 1998.)

Јаневски Крис, портпарол UNCHR у Босни

Ми не можемо да асистирамо у превозу тела. Ми нећемо асистирати народу у његовим бизарним ритуалима.

(Почетком 1996. године, приликом егзодуса Срба из Сарајева, када су људи односили чак и сандуке са остацима својих најближих, извађеним из сарајевских гробаља.)

Солана Хавијер, ЕУ државник

На Косову се више не могу видети мушкарци од 30 до 60 година /.../ Кад дођемо на Косово, вероватно ћемо видети драматичне чињенице у које чак ни не верујемо.

Хавијер Солана, генерални секретар
НАТО, у пролеће 1999

Томазо Силвано, секретар Папског савета за емигранте

Срби следе стратегију „етничког чишћења” про-
страних зона, избеаујући из кућа хиљаде „непо-

жељних”: Хрвата, Босанаца, Муслимана. Реч је о нацистичким методама, о трагању за чистом расом.
новине *Ђорнале*, 5. август 1993.

Хонар Тамара, Женева, Швајцарска

Срби су раса парија - труле јабуке у бурету Европе.
Они морају да буду неутралисани!
(У рубрици *Писма, Еуропен*, 5. октобар 1998.)

Хаменеи, ајатолах, ирански врховни верски лидер
БИСМИЛАХИ РАХМАНИ РАМИМ

Нација са старом исламском традицијом у својој земљи, Босни и Херцеговини, изложена је геноциду због свог опредељења Исламу. Због чега западне земље само стоје и посматрају ову сцену?

Ја као одговорни у исламском свијету, изјављујем да би западне земље требале интервенисати у овом рату и не допустити Србима да врше геноцид над Муслиманима. Ако они нису спремни да интервенишу и зауставе рат, нека отворе панисламским земљама, младим Муслиманима, пут иранским муцахединима док сами мууслимати не узму учешће у рату и не отјерају Србе из ове исламске земље. Ајету-Л-Лах-Имам Хаменеи, лидер Исламске Револуције

(Исламистички летак лепљен по сарајевским улицама августа 1992. године)

Шеа Цејми, споксмен НАТО-пакта у Бриселу

Београдска телевизија не представља медијску кућу у нормалном значењу речи, већ средство убитачне пропаганде у рукама режима без које се осмогодишњи хаос на подручју бивше Југославије вероватно не би десио.

(НАТО брифинг, април 1999. у Бриселу)

ДЕЦА ХАБЗБУРГА И ХОЕНЦОЛЕРНА

Лауер Рајнхард, немачки слависта

У миту о хајдуцима од самог почетка је успостављена фатална веза између националног јунаштва и примитивног разбојништва и пљачкаштва.

Р. Лауер: *Од убица постају јунаци*
/ О херојском песништву Срба, 1993

Кинкел Клаус, немачки министар спољних послова
Србе треба бацити на колена!

(Изјава од 27. маја 1992.)

Кол Хелмут, немачки канцелар

Пред читавом међународном заједницом је задатак да обузда Србе.

(Поводом кризе на Косову у интервјуу радију
WDR
из Келна, априла 1998.)

Рајсмилер Јохан Георг, сувласник FAZ-а

У српском ратовању уочљива је суровост, а у српској политици дрскост.

Рајсмилер, саиздавач „Франкуртер
Алгемајне Цајтунг”, 1992.

Хабзбург, Ото фон, претендент на аустроугарски трон

Шефови бандита као што су Адид у Сомалији и Милошевић у Србији, имају исту идеологију и делују на исти начин. Ако Запад буде изгубио у бившој Југославији, то ће бити победа не само тоталитарне власти Београда, већ и свих бандита на свету.

(Изјава у шпанском дневнику АВС, маја 1994.)

Шварц Стефан, посланик Демокришћанске уније у Бундестагу

Експерименти на људима поново се врше, као у време Трећег Рајха под Менгелеом. Српски доктори имплантирали су псеће ембрионе у босанске жртве.

Die Tagesthemen, јануар 1993.

Шуценбергер др Ана, аустријски психијатар

Срби су 28. јуна 1389. убили турског султана Мурата на спавању. Србин Милош Обилић је потегао нож на неког ко је на спавању, па је тако модел српског понашања постао убијање/.../ Аустријски престолонаследник Франц Фердинанд никако није смео 28. јуна 1914. да оде у Сарајево. Морао је да зна „датум српске трауме” који се несвесно преноси/.../ Истог дана, 1989, Србијом је почео да влада Слободан Милошевић, и Срби су наставили да убијају на Косову.

Изјава из 2002. на Трећем конгресу психијатрије у Бечу, према *Новостима* (24. новембар, 2002.)

ЧУВАЈМО БРАТСТВО И ЈЕДИНСТВО КАО ЗЕНИЦУ ОКА СВОГ

ТИТО

Авдић Екрем

У сјајном есеју о српским рушитељима градова у Хрватској академик Богдан Богдановић рекао је да је српски фашизам посебно опасан јер је сеоског, руралног типа, и због тога нема никаква осјећаја одговорности према архитектури градова. Зато их и руши...

Но, зашто то све чине српски барбари? Одговор је двостран, особне и колективне нарави. Наиме, рушењем свих материјалних доказа вјековне опстојности Хрвата и Муслимана реализира се дио стратегије великосрпског фашизма у облику етничког чишћења. Уз то, то је и начин лијечења комплекса непостојања иједног доказа материјалне културе Срба у БиХ старијег од стотину година. Уосталом, осим манастира, које су градили други Срби, немају ни у Србији не само ниједан град, него ниједну зграду, мост, цесту, обитељску кућу, школу или било који други споменик архитектуре старији од 200 година! Одатле и толика мржња, отуд и толики комплекс, одатле српским фашистима крв удари у главу при помисли на Трогир, Корчулу, Дубровник, Мостар, Сарајево, Травник, Фочу, Вишеград, Прусац...

Други је разлог особне нарави. Примјерице, нај-

познатији рушитељи Вуковара - генерал Ацић, Мостара - генерал Перишић и Дубровника - возач камиона Вучуревић, потјечу из сеоских обитељи, у којима није било ни купаонице, а ради 'оних ствари' ишли су 'иза куће'. Зато се руководећа гарнитура српског фашизма, а сва потјече из примитивних социјалних средина, у градовима осјећа нелагодно, не прихваћа их као своје, а кад у туђе градове дође - руши их. Најљепше се осјећају у шуми! Као папци! Или као чобани!

Екрем Авдић: *Чобанима смета архитектура*,
Вечерњи лист, 6.9.1992., Загреб

Аноним

СВИЊЕ, лат. suidae: То је породица двопапкара непрживача. Свиња има свугдје по свијету, а највише у Србији од којих се највише истиче брадавичаста свиња звана Шешелус порцус и кривокуба свиња слобус барбарус. Све ове српске свиње живе у крдима по шумама и горама туђе земље. Точан број свиња у Србији се не зна, но сваким их је даном све мање и мање. Мислим четничких свиња.

Стипанова бесида, *Слободна Далмација*,
8.8.1992., Сплит

Бујанец Велимир, хрватски политичар

Без обзира на сва тражења право политичког оквира, моје је одређење увијек било екстремно

десно. На то сам поносан. То је усташко, традиционално правашко опредјељење, изразито конзервативно. Када кажем 'екстремно', мислим на храбру и бескомпромисну борбу свим средствима, без обзира на посљедице, за остварење свих циљева хрватског народа. Прије свега за остварење хрватске државе до Дрине, у њезиним природним и етничким границама. Мени особно, хрватски је народ изнад свега. Волим понављати оно што су говорили наши дједови усташе: Бог на небу, хрватски народ на земљи. Ја још додајем - Јасеновац између. Мислим на Јасеновац као на симбол, као мјесто гдје ће завршити сви противници хрватске државе, сви непријатељи хрватског народа, без обзира за кога раде, за Београд, или пак служе некаквим прљавим интересима Вашингтона, Париза, Лондона,.. Јасеновац је био логична посљедица ратних операција. И друге су земље у рату имале сличне казнионице за оне који су прекршили уставно-правни поредак и Хрвати се немају чега срамити...

Јасно да смо против либерализма и трулог парламентаризма. Али наш су први проблем - Срби. Видио сам што су нам четници радили. Многи су ми ХОС-овци свједочили о страшним звјерствима. Стога је јасно за какво се рјешење 'српског питања' залажем: трећину иселити, трећину лојалних прекрстити, а трећину - злочинце - поубијати. Што се тиче конкретних метода дјеловања, не требамо се инспирирати странцима. Зар акција са свињом на којој је написано 'Тито', а коју је

некоћ у емиграцији осмислио садашњи министар обране Гојко Сушак, није симпатична? Најављујем, бит ће и у Хрватској сличних акција!

Намјеравамо организирати и спаљивање комунистичке литературе на Тргу бана Јелачића. Припремат ћемо и ноћне походе с бакљама по Загребу. Ширење страха ће бити опомена за преосталу четничку банду у Загребу. Њима би требало утјерати страх у кости!

Велимир Бујанец, вођа 'Хрватске усташке младежи':

*Организирам ћемо у Загребу
масовне ноћне бакљаде хрватских нациста,
Глобус 2.9.1994., Загреб*

Антон Врдољак, Председник Хрватског Олимпијског
Одбора:

То су дивљаци (Срби-прим.прир)... Они су нам се увалили после првог свјетског рата, па после другог свјетског рата. Они су долазили као хорде код нас. Они су нам порушили цркве, старе 400 и 500 година... Причао сам са новинарком Другог програма Радио Београда, уживо, 1992. године. Она ми каже:

- Ја нећу више моћи на наше лепо море.

- Моћи ћете Ви на Ваше море, и на наше, али вам треба путовница; девизе...

- Али, мој ћале има кућу у Ровињу?

- Нема, мала, Ваш ћале ништа тамо. То није Ваше! И што ће они тамо? Одмах би почели шверцати каву и друго.

То је дивљи народ... Не може се са вуковима...
Срби су нас четири године убијали: то су агресори,
они треба да нам се извињавају...
(Спортска емисија ХТВ о МОК-у, јануара 1996.)

Габелица Иван, политичар из Хрватске

Срби немају објективног разлога за страх од 'уста-
шоидности'. Хрвати пак имају већи разлог за страх од
'четничкоидности', јер су великосрпски покољи, од којих
су четнички злочини један дио, прије почели и дуље
трајали него усташки...

Желио бих још посебно нагласити да прве покоље
1941. године нису починили Хрвати, усташе, него
српски четници... Имамо документе из којих се види да
су власти НДХ стријељале поједине усташе који су
починили незаконита дјела...

Кад збројимо једно и друго, видимо да су Хрвати
много горе прошли... Одувијек су Хрвати излазили у
сусрет тим православним досељеницима, који и нису
Срби, него су Власи. Ти су Власи као припадници
Српске православне цркве у 19. стољећу попримили
српску националну свијест. Било је мноштво повода да
би Хрвати према тим православним досељеницима
били нетолерантни, али се то није дешавало. Послије
много самопријегора хрватског народа, одрицања как-
вог не налазимо у повијести, једном је морала у
Хрватској превладати струја која ће се питат - докле
ћемо трпјети политику која нас жели уништити?... Ако

данас постоји несношљивост између Хрвата и Срба, онда за њу Хрвати нису криви.

(Иван Габелица, хрватски адвокат и политичар:

Прве покоље 1941.године починили српски четници, Вјесник, 19.1.1991., Загреб)

Глигоров Киро, Председник Македоније

Србија је крива због етничког чишћења и геноцида и депортације Албанаца са Косова и Метохије у Македонију. Узроци кризе на Косову и Метохији су десетогодишње угрожавање права Албанаца и дејства војске и специјалне полиције Србије.

(Изјава од 12. априла 1999. у Скопљу.)

Главуртић Миро, члан „Медиале“

Тако је у четвртак на загребачкој трибини 'Дођи' Хрватског католичког збора 'Ми' о теми 'Сотонизам у политици' говорио публицист и сликар Миро Главуртић, Хрват из Боке Которске, који је дуго живио у Београду гдје је упознао многе људе, који су стварали зло што нам се данас догађа. Најгору улогу у овом времену и на овом простору, рекао је Главуртић, одиграли су српски књижевници који су потакли многе да судјелују у том злу. Слободан Милошевић је, каже Главуртић, оличење антикрита који је успио спојити национализам, комунизам и православље.

Д.Павић: *Сотонизам у политици, Вјесник, 3.4.1993., Загреб*

Готовац Владо, књижевник из Хрватске

Цијели интелектуални живот Србије прожет је светосављем. Не постоји могућност да се из тог изађе, осим да се лаицистички напусти црква, зато што је српство, као што је то на Истоку обичај, изједначено са Црквом. Црква је српска као што је, практично говорећи, и Бог Српски. И као српски Бог он наступа ратнички. То није Бог који је и српски и универзалан већ је он Бог који судјелује у судбини Србије изравно на њеној страни... Када је српска држава била лаичка она је била неприродна попут Кентаура... Сви они који су на прави начин гледали Србију детектирала су НЕПРИРОДНОСТ СРПСКЕ КОНЦЕПЦИЈЕ ДРЖАВЕ. Зато Срби неће у Еуропу. Они осјећају да би се у том случају опет морали претворити у Кентауре, ако не желе радикално мењати улогу цркве... Јер у овом смислу светосавље не може бити еуропско, будући да искључује лаичку државу која није могућа као јединство вјере, власти и народа.

Владо Готовац, књижевник и академик, *Зашто српски Бог мрзи Хрвате?*, Глобус, 26. септембра 1991.

Доленчић Крешимир, позоришни дјелатник из Хрватске

Дивља стока са истока нема шансе. Мајмун разбија по кући и свеједно му је да ли је разбио чашу или кинеску вазу јер не зна шта је то. Нема мајмун шансе у борби са човјеком. Увијек ће се наћи начина да га се

успава и смјести у кавез гдје му је и мјесто... Између њих и нас разлика је као између компјутера прве и пете генерације. Треба их или затворити или елиминирати, јер ништа се боље од њих не може очекивати. Нема с њима пуно разговора и преговора. Увјерен сам да је њихова култура испод разине примитивног, јер примитивне културе могу бити занимљиве и богате духовношћу. Људи који пуцају на св.Влаха, шибенску катедралу, осјечку катедралу - иду у домену рудиментарне културе и не треба жалити властити живот да би их се у томе спријечило.

Крешимир Доленчић, директор казалишта
Гавела, у *Данасу*, 12.11.1991., Загреб

Ђапић Анте, политичар из Хрватске

ХСП скида кринке, не допушта никакве разговоре о аутономији српског пучанства у Хрватској, нема Српске православне цркве него само Хрватска православна црква, ријечи су Анте Ђапића. Према његову мишљењу, 10. травња је највећи датум у повијести хрватског народа. 'Нема више суживота с четницима, јер су они напали Хрватску, дигли руке на домовину која им је отворила широм срце. Сви који су напали Хрватску морат ће отићи у Србију, али ће прво злочинци одговарати. Само се силом могу истјерати', каже Ђапић. 'У обрани су сва средства допуштена, на љуту рану љута трава'...Након Ђапића, Задрани су

еуфорично поздравили предсједничког кандидата ХСП, Доброслава Парагу. И он је на почетку казао како је 'ХДЗ-овска власт изневјерила очекивања народа. Умјесто да је повећала Хрватску, она ју је смањила... Показат ћемо да не постоје крајине. Постоји само једна крајина, од Сутле до Дрине, а то је НДХ...Тко није за дом спреман, ван из Хрватске. Заштитит ћемо хрватско небо, копно, море, показат ћемо тим бештијама, срушит ћемо Београд. Бит ће они у подрумима и нека виде како четничка дјеца крваре'. Предсједник ХСП је за своје ријечи награђен одушевљењем окупљених Задрана.

И.Маријачић: *Срушит ћемо бољшевице,*
Вјесник, 26.7.1992., Загреб

Ђенеро Давор, публициста из Хрватске

Нису времена за каванске повике добродушнога Швејка - 'На Београд'. Хрватској је потребна одмјерена и хладна политика која ће свијету увјерљиво парафразирати старог Катона сентенцом 'Ceterum censeo Singidunum esse delendum' (Уосталом, сматрам да Београд ваља разорити). Управо тако, јер и у ширем се окружењу све јасније разумије да је тај Београд данас 'царство зла, лажи и преваре', не само за Хрватску.

Давор Ђенеро: *Што је ново у царству зла?,*
Хрватски војник, 3.7.1992., Загреб

Ђидара Макс, правник, Хрват пореклом

Албанско становништво Косовске области чији идентитет је био порицан између 1919. и 1940., је преживео многе прогоне, увек тешке и кржаве, од стране српских влада и извесних кругова бујног национализма.

Le Quotidien Juridique, бр. 34-39/1987.

Жижек Славој, философ из Словеније

Срби имају као противнике Словенце и Албанце. У чему је тајна? Словенац и Албанац заједно дају Жидова. У фашистичком универзуму симбола Жидов је интелектуалац, трговац, опсјенар и прљвац који се размножава. Као да се слика Жидова расцепила на Словенца и Албанца.

Старт, 18.02.1989, стр. 31

Иванишевић Горан, хрватски тениски ас

Дали су ми да пуцам из аутомата... Био је тежак за контролу, али, ох, био је то леп осећај, када сви меци излазе напоље. Мислио сам како би било лепо имати неколико Срба који стоје наспрам мене.

(У интервјуу дневнику Њујорк Тајмс. Опис сцене из Аделаиде, када му је локална полиција доделила полицијску заштиту, а полицајац му у једном тренутку показао како пуца његово оружје.)

Илић П., грађанин Хрватске

Само ћу вам једну ствар рећи - док и један Србин постоји овдје, ми нећемо имати мира. Сви су они шпијуни и издајце! Љубоморни су на нас, наше море, обалу, љепоту коју имамо, воће које овдје расте. И све ово што се догађа по граду, све ове експлозије, догадат ће се док је иједан Србин овдје. Не оправдавам оне који подмећу експлозив, али тражим да сви Срби оду!

П.Илић, грађанин Сплита, у анкети
Слободне Далмације, 16.12.1991., Сплит

Јелачић Бужински Дубравко, потомак бана Јосипа Јелачића

Оно што је одредило цивилизацијске и традиционалне норме живота еуропских народа, на страни нашег источњачког противника не постоји. Рећи да тамо (у Србији - прим прир.) већ почиње азијатски светоназор био би увредљив за Азију и њене часне земље. Примјер нашег непријатеља је уникатан. Он углавном сам ствара свој властити образац покварености. Води са нама бескрупулозну дивљачку борбу, опремљен БИЗАНТИЈСКИМ РЕПЕРТОАРОМ ПОДМУКЛОСТИ и ритуалних злочина који ће сигурно ући у повијест заборављене средњевјековне окупности.

Дубравко Јелачић Бужински, *Недостојан противник Вијесник*, 30. коловоз, 1991.

Кључанин Зилхад, бошњачки књижевник

Душе наших Шехида неће пронаћи мира све док све српске душе не буду у цехенему (паклу-прим.прир.), и тек онда рат може да се заустави.

(Објављено у сарајевском недељнику

Љиљан, 24. фебруара 1995.)

Јурић Маријан, саборски заступник хрватског парламента, члан ХДЗ

Срби се служе свим великим лажима, не би ли дошли до Велике Србије. Али, питам ја те исте Србе, да ли би се они опаметили, али ово питам, не констатирам - да ли би се они опаметили када би за једног убијеног редарственика било стријељано 10 цивила? За убијеног часника Гарде да се стријеља 100 цивила? Мени моја кршћанска католичка вјцра не дозвољава, јер ме то фра Станко Богелјић научио, да има Заповјед у оних Десет: „Не убиј” И она ми не дозвољава да кажем да је то исправно. Али, за мене би било исправно да за сваког убијеног хрватског редарственика 10 Срба интелектуалаца добије отказ у Загребу, у Ријечи, у Сплиту, у Осијеку... Зар и ми Хрвати не знамо се примит оружја? У име то - Pro Patria! (Следи нацистички поздрав)

(Говор у Сабору Хрватске, 1991.)

Коларић Јосип, теолог

Осим тога, за оснивање Православне цркве у

Хрватској и није толико важно да ли постоје 'православни вјерници хрватске националности', јер постоји Православна црква у Чехословачкој, Мађарској и Пољској, у којима су вјерници припадници других националности. А што се тиче 'непријатних сјећања' на НДХ, ваља рећи да се у НДХ није водио никакав вјерски рат, како то тврди великосрпска и светосавска пропаганда, и да православни Срби нису били прогоњени због тога што су православни, већ због политичких разлога јер су мрзили хрватску државу и све што је хрватско. Усудио бих се устврдити да је у томе контексту 1991. година само реприза 1941. године.

Јосип Коларић, хрватски католички свећеник:

*Екуменски односи у Хрватској - никакви,
Слободна Далмација 1.3.1993., Сплит*

Кухарић кардинал Фрањо, поглавар „Цркве у Хрвата”

О стању и положају српске мањине и црквених грађевина Српске православне цркве у Републици Хрватској на прије окупираним, а сада ослобођеним хрватским просторима, кардинал је рекао: 'Срби су, у тијек ослобађања, бјежали с тих подручја из три разлога: Прво: имали су заповијед од своје власти да се повуку, а имали су и савјет своје Цркве. Друго: они психолошки нису могли прихватити реалност хрватске државе, јер су стално били индоктринирани пропа-

гандом да су та подручја Србија и да они могу живјети само у српској држави. Треће: многи су од њих судјеловали у пљачки и разарању хрватских кућа и католичких цркава, па су и због тога бјежали. У вријеме ослободилачког војноредарственог потхвата на радију и телевизији предсједник Републике Хрватске, др. Фрањо Туђман, опетовано их је позивао да остану мирни у својим домовима и да им се јамче сигурност, слобода и мир. Међутим, нису то слушали. Тако се с тог подручја, заједно с војним постројбама, повукло око 120.000 људи. Што се тиче православних цркви и српских кућа, хрватска их војска није дирала. Међутим, кад је завршена војна акција, наступили су појединци и групе који су пљачкали српске куће и палили, чак и убили становит број Срба, који нису побјегли. То су била криминална дјела, против којих смо про-свједовали.

ИКА: Кухарић: Срби су бјежали из Хрватске јер је нису жељели, Вјесник, 3.6.1996., Загреб

Дретар Давор, колумниста

Велију да је послије Олује остало још јако пуно стоке по шумама бивше крајине. Има свега - крава, свиња, кокоши, магараца и четника. И то се све полако скупља и кад тај процес буде готов, подијелит ће све повратницима. Лако онима кај буду добили краву или коња, а кај с онима кај добију четника, питам ја вас!

Делати не зна, млијeko не даје, месо му није квалитетно, углавном мало је користи од њега. Уствари ниш. Боље је имати једнога коња нег сто четника.

Моја бабица из Мале Ерпење увијек стоку, онак по загорски, назива једним старинским називом - благо. Е, па знајући то, можемо рећи да су четници наше највеће благо. А у скорој будућности можемо очекивати и појаву малих, пругастих четничиха. То бу било због парења с дивљим свињама. Будући да бу то стварно грозно за видјети, ја би предложио да се шуме у којима се скрива наше највеће благо засипају казетним бомбама. Пуњеним куртонима. Зихер је зихер.

Давор Дретар: *Стока ситног зуба,*
Зора, 24.8.1995, Загреб

Мерчеп Томислав, хрватски политичар

На несрећу, нисам побио све Србе!

У свом уводном говору на Конгресу
Хрватске Пучанске Странке.

Објављено у сплитском недељнику
Ферал Трибјун, студени 1995.)

Милић Горан, хрватски водитељ вести, на привременом раду у муслиманској ТВ у Сарајеву:

А сутра ће, драги гледаоци, над Србијом небо бити ведро.

(Одјава вести бившег Београђанина, повлашћеног

комунистичког новинара, за емисије вести на БиХ Телевизији, током априла 1999. Милић не скрива злурадост прогнозом да ће боље време донети више бомбардовања Србији.)

Пај Иван, хрватски инжењер

Да би се идентифицирао садашњи српски наци-фашизам, довољно је успоредити га с њемачким наци-фашизмом:

- Милошевић и Хитлер служили су се једнаким лажима и фалсификатима о угрожености њихових мањина у сусједним земљама, те су их индоктринирали и организирали на побуну у циљу присвајања територија сусједних земаља.

- Милошевић и Хитлер једнако су и суставно припремали агресију те свим могућим пропагандним и организацијско-милитаристичким мјерама добили пуну подршку својих народа.

- Као што је Хитлер своју унутрашњу монолитност градио на прогањању Жидова, тако ју је Милошевић градио на прогањању Албанаца и Хрвата.

- Милошевић је у многим аспектима и надмашио Хитлера: он своје жртве, што нису српскога рода, одмах убија на лицу мјеста, према познатим правилима обзнањеним у Јагодном - 'тко неће да иде и каже да је његово што је његово, треба га убити ко кера под тарабом', силовао је и понижавао жртве без обзира на доб и спол, те се иживљавао на жртвама на све могуће

монструозне начине, намјерно је рушио болнице и цркве те друге цивилизацијске тековине и објекте што нису имале српска обиљежја.

Зато могу закључити да нема српског мелема који би ми за живота могао зацијелити ране, а и својим ћу унуцима усадити подозрење и опрез.

Иван Пај, дипломирани инжењер:
Дубоке ране те подлости, Вјесник, 29.11.1995, Загреб

Перковић Томпсон Марко, хрватски певач

Јасеновац и Градишка стара,
то је кућа Максових месара
Кроз Имотски камиони јуре
возе „црнце” Францетића Јуре.
У Чапљини клаоница била
много Срба Неретва носила.
Ој, Неретво, теци низа страну
носи Србе плавоме Јадрану.
Сјајна звијезда изнад Метковића,
поздрави нам Анту Павелића.

Рустемпашић Свен, Извршни директор Босанског Конгреса у САД

Нека нам (Јевреји) плате (Босанцима, мусиманима), надокнаду зато што су јеврејско-масонски стратежи у САД преко Вудроа Вилсона 1918. ставили око наших вратова српско канибалистичко племе да нас убија,

рањава, плачка и протерује... и уништава нашу босанску државу...

(Пронађено на Интернет сајту: [Suc.culture Bosnia-Herzegovina](#), на годишњицу објаве рата Аустроугарске Србији, 28. јула 1997.)

Самарић Горан, главни уредник босанског магацина „Лица”

Муслимани у Босни старији су од православних Срба.

Изјава током трибине у књижари „Беверли Хилс” у Лос Анђелесу, 27. марта 1996.

Сбутега дон Бранко

То „Србе на врбе” је тек само једна ријеч!

(Н. Милошевић, *Политички споменар од Броза до ДОС-а*, стр. 65)

Смајић др Мехо, научник

Ова досад незабиљежена, по својим методама и посљедицама, агресија на БиХ од стране фашистичких влада Србије и Црне Горе, резултирала је хиљадама изгубљених живота највредније младости Босанаца свих вјероисповести...

...Висока и ефикасна војна припрема може да представља и снажан фактор одвраћања наших сусједа да поново посегну за територијама БиХ и да им сузбију болесну жељу да поново харају, дивљају и уништавају

све што је вриједно, лијепо и племенито, а њима странио и због тога мрско.

Из књиге *Идејно теоријске основе концепције система тјелесне културе у Републици Босни и Херцеговини* цитирано у „Гласу јавности”, (3. септембар 1998.)

Томић Јерко, ХТВ, Загреб

Срби су нељуди којима није помогло ни светосавље; они су трговци свињама, четничка гамад; гори су од стоке; србадија прљаве шапе, сотонски добошари; цивилизација ражња и ракијетине; крезуби монструми, прљаве шубаре, јад, беде, ђубрад; србочетнички вампири; људско зло, хорде, болест, губа, неслани Јовани, бјесне разуларене четничке звери; тепих нацизма; у Хрватску дошли пре сто година; слизани с Турци-ма; потаманили су Јевреје још пре доласка Немаца у Београд...

(Речи у ТВ емисији *Куда српска хорда прође*, емитованој 20. августа 1996.

- цитирао академик Василије Крестић у *Српском наслеђу*, бр.10, 1998.)

Тачи Хашим, један од команданата ОВК

Српске снаге су затвориле на приштинском стадиону 100.000 људи.

(Изјава дата немачкој Телевизији 30. марта 1999.

Сутрадан, 31. марта француска новинска агенција
AFP је посетила стадион у Приштини
и уверила се да тамо нема никог)

Тахири Едита, саветница за међународне односе
Ибрахима Ругове

Време је зрело за интервенцију на Косову. Чврсте одлуке требало би да се донесу сместа. Серија састанака међународних политичких и војних институција одиграће се ове недеље да би потражили одговор на српску агресију против Албанаца, грађана Косова.
1998.

Томкин Стипе, активиста хрватске дијаспоре

Било да се хрватске земље сузе због присиле међународних чимбеника, било због велеиздаје наших прокомунистичких властодржаца, или због обојега, ми свечано изјављујемо: Године 1918. у нову државну творевину хрватске земље су ушле са границом Котор - Дрина - Земун. Та иста граница је постојала од 1941-1945, те је с њом Хрватска ушла у поновну државну творевину.

Са том границом има хрватски народ и изићи из те творевине. Хрватски народ се не одриче те границе, па ће ју обновити и војном силом, кад му се за то пружи прва прилика. Ово нека добро упамте сви међународни чимбеници - нека не сију клицу новог рата.

То, што је окупатор колонијализирао своје људе у

чисто хрватска села и у села уморених Њемаца, не даје им никакво право да сматрају те земље својим власништвом. Ако су кроз педесет година трубили да Хрвати побише све Србе у Босни и ужој Хрватској, онда је више него очито да су Срби уљези, па им код нас нема мјеста. Хрватска Хрватом! За дом спремни!

Др Стипе Томкин, тајник Хрватског народног вијећа из Онтарија, Канада, у писму хрватским средствима јавног приопћавања, 17.3.1992.

Торбарина Тања, хрватска новинарка

Нема теорије да сам ја расист. Како могу бити расист кад више волим Црнце него Србе.

Тања Торбарина: *Парага је четник, Глобус*,
8.11.1991., Загреб

Туђман Фрањо, Председник Хрватске

Нема више повратка у прошлост, у време када су се Срби ширили у срцу Хрватске као рак, рак који је уништио хрватско национално биће... Нису имали времена чак ни да понесу са собом свој прљави новац, или свој прљави веш!

(*Хрватски Радио*, августа 1995. године
приликом Туђмановог победничког обиласка
етнички очишћене Крајине.)

Тоциљ Лидија, хрватски астролог

Но, на темељу Нострадамусова пророчанства посве

је јасно да ће Србија бити војно поражена, а то је, чини се, једини начин да овај рат напокон заврши.

Треба обратити пажњу на ријечи 'тотални' и 'пораз', јер у пророчанствима ниједна ријеч није случајна. Но, притом треба упозорити да реакције угрожене стране, т.ј. Срба у Босни, могу бити непредвидиве и неоčekиване.

Тај ће пораз довести до промјене владе и политике у Србији, на што нас упућује једно пророчанство Милоша Тарабића. Говорећи о 'новом народу' који ће се појавити у Србији, у којем препознајемо Албанце, он каже да ће 'нас један паметан човјек с њима разграничити, па ће они живјети тамо, а ми ту и тамо'. Сигурно је да тај човјек неће бити Милошевић...

Лидија Тоциљ: *Србија ће у БиХ доживјети тотални пораз*, Глобус, 14.5.1993., Загреб

Хазлер Драган, хрватски политичар

Опће је познато, да су Власи и Срби користили сваку привилегију, повластицу и добивено право за посрбљивање Хрватске, за своје удаљавање од Хрватске и везивање за Србију. За то имамо обиље доказа, а најувјерљивији је губитак за Хрватску хрватскога Сријема с најјачим католичким и хрватским сакралним и опћекултурним сједиштима у Сријемској Митровици, Петроварадину, Сланкамену и Земуну. А што тек рећи о српским дивљаштвима према Хрватима

у обје Југославије с врхунцима у Другом свјетском рату и у балван револуцији.

Тко од таквих Срба с тамном злочиначком душом не прихваћа опрост и понуђени суживот у хрватском Подунављу, исто тако тко не прихваћа западне критерије и међународне критерије о националним мањинама, нека сели у Србију и у њој нека гради великосрпство по властитој мјери националистичкога лудила, али у Хрватској то неће чинити никада више.

Дакле, никаква аутономија српска нема свога мјеста ни у којем дијелу Хрватске, а напосе не у хрватском Подунављу, гдје су Срби починили непојмљиве злочине, па би се сами, ако имало имају људскога стида, требали повући у себе и окајавати своје гријехе.

Драган Хазлер: *Нема мјеста ни оправдања
никаквој српској аутономији у Хрватској,
Вјесник, 21/22.6.1996., Загреб*

Ујевећ Дуња, хрватска новинарка

Ако је ријеч о мржњи, признајем је. И то да желим освету. И да ми је жеља да овај рат заврши у Београду већа од свих особних жеља. И то темељно. Праведно. И сва је срећа да то могу рећи.

Дуња Ујевећ, *Избавитељи опет јашу,
Вечерњи лист, 03.09.1992. Загреб*

Хорватић Дубравко, хрватски књижевник

Матош је српски империјализам понајбоље осликао

слједећом реченицом: 'Они сматрају често и Хрватску српском земљом, док ми Србију не сматрамо земљом хрватском'. Ту реченицу могао би потписати у овим данима српске агресије на Хрватску и Херцег-Босну сватко од нас. Матош је и своје савременике и нараштаје који су слиједили након њега, учио што је Србија и каква је Србија. Читајући га данас, откривамо да нам искуства казују колико је Матош био у праву говорећи да Србија има 'свјетско првенство у убијању и тешким злочинима'. Матош није доживио уморство Фрање Фердинанда и његове трудне супруге, није доживио први свјетски рат, није доживио страхоте које је у том рату српска солдацеска починила над македонским, албанским и муслиманским живљем. Није доживио ни терор над Хрватима и другим несрпским народима у бившим Југославијама. Но својим раскривањем Србије неизравно нам је намро поуку и поруку која поготово данас вриједи: да би Хрвати и други народи могли опстати, Србију морамо потпуно посвема поразити.

Дубравко Хорватић, хрватски академик, књижевник:
Матош о Србији, Вечерњи лист,
17.6.1992, Загреб

Худелист Дарко, хрватски новинар

Рођени сте у Ужицу, у западној Србији. Зашто баш тамо?

(Новинар је ово питао Владимира Анића,
у интервјуу за *Глобус*, јануар 1998.)

Фабрио Недјељко, хрватски књижевник

Као хуманисти и кршћани ми не смијемо мрзити непријатеља, али нам је од Бога дано да га презиремо. И то ће бити судбина наших односа спрам државе Србије и њених грађана.

Недјељко Фабрио: *Међу својом духовном родбином, Слободна Далмација, 2.10.1992., Сплит*

Чаић Дука, хрватски певач

Сад сваки дан с уживањем свирам мелодију пјесме које су се србенде јако бојале: ... 'бјеште брзо звијери све, јер долазе Хрватине'...!

У самоме граду ми је један цивил, хрватски војник из другог свјетског рата, показао своје слике у хрватској одори. Рекао је да је то закопао дубоко у земљу и да их је напокон изнио под хрватско сунце.

Када сам се попео на книнску тврдаву осјећао сам се као никад у животу. Чуо сам гласове предака, мирисао ми је хрватски зрак пун топлине, вијорила се хрватска застава за нас, за све наше претке и потомке. За све оне хрватске јунаке који су дали свој живот за нас. Сјетио сам се хрватских краљева. То је хрватско мјесто, то је Хрватска - била и бит ће. Нема те силе да нам узме и један педаљ Лијепе наше. Био сам поносан као и сви људи Хрватске, али сам сигуран да је највећу част имао хрватски часник Иван Кораде, који је ставио нашу тробојницу на врх книнске тврђаве. Да се не заборава, док нам хрватско срце - живо бије.

Дука Чаић, хрватски пјевач: *Хрватски је син ушао у Книн, Зора, 24.8.1995., Загреб*

Шакић Динко

* Амерички утјецај је до Дрине. Руси и Срби пјевају да је Босна српска и руска. Ми се Босне не смијемо одрећи.

Али Срби су прешли Дрину!

*Муслимани ће присилити Србе да се врате. Муслимани су етнички Хрвати, хтјели - не хтјели. Доћи ће све на своје. Хрватска ће ослободити своје крајеве, али доћи ће до рата између Србије и Хрватске, то је неизбјежно. Ми се морамо на то спремити.

Динко Шакић, управитељ хрватског
конц-логора Јасеновац:
Обављао сам своју дужност, Магазин,
2.1995., Загреб

Шваљек Антун Б., хрватски сликар

Ако наставе чинити злочине, онда ћемо ми и Бугари ући у Београд. Они што причају злочесте приче о слабој обрани Задра немају појма каква је машинерија на нас кренула онда када нисмо имали готово ништа... Али сада смо јаки и бит ћемо још јачи, ићи ћемо даље, ослободит ћемо цијелу Хрватску, али ћемо и Србију казнити за све што је учинила. Њихови злочинци имају шансу бити чистачи првога реда, али - у подруму. То ће бити њихово занимање у Хрватској ако овако наставе.

Антун Б.Шваљек, академски сликар
у *Вјеснику*, 26.11.1991., Загреб

Шепаревић др Мирослав, хрватски министар спољних послова

Не постоје морални обзири за спречавање силовања, јер међу Србима не постоје институције које настоје да улију у њих дубље спознање и осећање за истинске вредности.

(Изјава немачком дневнику *Франкфуртер Алгемајне Цајтунг*, 8. децембра 1992.)

Шекулин Звонимир, хрватски пјесник

'Хрватски вјесник' има два дијела, одијељена рекла-мама. Први је дио озбиљан, а други сам назвао 'Тврде србопорно странице' на којима сам вулгаран и то намјерно, јер сматрам да они друго нису ни заслужили. Желим их намјерно и свјесно, што више повриједити. Повриједити и понизити, јер друго нису ни заслужили...

Будући да у 'Хрватском вјеснику' заиста постоји рубрика под називом 'тврде србопорно странице', ја и сам признајем да су ове новине одређеним дијелом порнографске, јер су и сами Срби порнографија.

Фотографија патријарха Павла, објављена на тим страницама, већа је порнографија од фотографије највеће дроље. Иво Жанић је написао како ја пишем да су неки народи гамад. А ја пишем како је само тзв. српски народ - гамад.

Звонимир Шекулин, хрватски пјесник и главни уредник 'Хрватског вјесника': '*Хрватски вјесник*' *праведно је опорезован као порнографија - највише пише о Србима!*, *Глобус*, 9.9.1994., Загреб

Непознати стари Шиптар на сахрани припадника
ОВК

Ми се боримо против Срба већ 84 године. Градили смо комунизам у Југославији и потпуно себе поништили. Сада се боримо за наш народ, за Албанију.

(У емисији *Перспективе*, на *Глобалној TV CNN*, недеља 9. мај 1999.)

НИКО НЕМА ШТО СРБИН ИМАДЕ - СРБИН ИМА ЗА БРАТА ХРВАТА

(Певало се после II светског рата
у Србији и другде)

VOX, сарајевски недељник:

Шта са Србима у исламској републици Босни и Херцеговини:

Приближава се дан када ће доћи до најављеног проглашења исламске републике Босне и Херцеговине. Тај датум за који куца срце сваког босанско-херцеговачког, и муслимана Санцака је, како је већ одавно познато, 31. децембар ове године. Како су неке назнаке показале, могло би доћи до противљења босанско-херцеговачких Срба овом повјесном догађају. С тим ти свеви подузете су неке мјере које би се примјениле уколико српско пучанство Босне и Херцеговине не буде сугласно са овом идејом.

1. Сваки појединац Србин мора бити свјестан одговорности цјелокупног народа за његове неконтролиране поступке: Казне за учињена злочиња биће колективне - за једну срушену муслиманску кућу бит ће срушено десет српских - за једног мртвог Муслимана бит ће ликвидирано 100 Срба - за једног рањеног Муслимана (овисно о тежини ране), 10-50 Срба.

2. Сви Срби раде радно вријеме од 12 сати на дан, плаће су им сразмјерне лојалности свих запослених и

у правилу су за 30% процената ниже од плата муслимана на истом радном мјесту.

3. Срби имају право првенства код отпуштања вишка радника.

4. Срби не могу посјећивати све јавне установе без посебних пропусница.

5. Срби храну добивају на точкице и то у продавницама које ће радити посебно за њих.

6. Срби немају националних странака, а ако не буду поштовали правила политичког живота, немају право политичког организирања, нити право гласа.

7. У исламској републици Србима се не одузима право производње алкохола, али и муслимани имају право користити шеријат за све становнике државе.

8. Срби су равноправни са муслиманима уколико добровољно пређу на предједовску вјеру Ислам. Нико никада нема право повлачити њихово претходно стање живљења, јер нису они криви што су Срби, ниједна генерација не може одговорати за поступак претходне или неких других које су јој претходиле.

9. Дobar Србин је жив и послушан Србин: или мртав непослушан Србин.

(Децембар 1990.)

Мостарски летак

Грађани Мостара, снашло нас је зло, које се зове - Срби.

Снашло нас је зло које се зове - војска.

Игнорирајте Србе: на улици, у сусједству, у улазу,
на послу, у дружењу...

Не пружајте никакве услуге Србима, псима (нек'
опросте пси), србочетничкој војсци.

Вршите диверзију објеката и средстава, који при-
падају Србима и војсци.

О садржају летка обавјестите све своје пријатеље,
рођаке и познанике.

Они убијају, зар не! Боље и сами него с њима.

СВЕНАРОДНИ ОТПОР

(Летак дељен по Мостару у марту 1992.)

Хрватски и муслимански борци за мултиетничку
Босну

Забрањено за Србе и Јевреје!

Слогани исписани по српским кућама
у Босни, 1992.

Хрватски народни одбор и Хрватска демократска
заједница

На конференцији за новинаре ХДЗ-а гости су били
челници Хрватског народног одбора, организације која
је досад дјеловала међу хрватским исељеништвом, чији
је предсједник Томислав Кроло заједно са Стипом
Месићем потписао изјаву о заједничком дјеловању и
уједињењу те организације с Хрватском демократском
заједницом. Кроло је нагласио да обје организације

имају сличне програме и заједничке циљеве, а то су стварање неовисне хрватске државе, јачање демократије и богатства Хрватске, те борба за њену слободу. Како се пре-цизира у изјави, ХНО ће у Извршном одбору ХДЗ-а бити представљен с два члана, а у исељеништву ће и даље аутономно дјеловати као дио ХДЗ-а.

ХНО је, како је рекао његов тајник Крунослав Пратес, 1950. утемељио др. Бранимир Јелић, који је поред осталог, прије рата заједно с др. Антом Павелићем основао усташки покрет, а једна је од најстаријих и најбројнијих скупина хрватске политичке дијаспоре, која од оснотка заступа стварање суверене демократске независне државе Хрватске.

*ХИНА: Боље плаве кациге него шубаре,
Вјесник, 28.3.1992., Загреб*

Закони

Сабор је закључио прву фазу доношења Закона о одузимању непријатељске имовине па ће коначни о томе донијети нови саборски сазив. У невеликом закону од само девет чланака прописује се одузимање непријатељске имовине која се налази на територију Хрватске. Имовину чине ствари и права. Имовина ће се одузимати држављанима републике Србије и Црне Горе, правним особама са сједиштем у те двије републике, те другим страним држављанима који су судјеловали или још судјелују у непријатељској дјела-

тности против Хрватске. Држављанином споменутих република сматрају се држављани бивше СФРЈ који су 16.колхоза имали или су накнадно стекли држављанство Србије и Црне Горе.

Рјешење о одузимању имовине издават ће надлежни опћински органи управе, а жалба неће задржавати извршење. Одузимање се проводи неовисно о провођењу казнога поступка за казнена дјела против Хрватске. Истим Законом прогласит ће се правно неважећим правни послови и акти везани за имовину која подлијеже одредбама овог закона.

Будућим саборским заступницима заступник Звонко Ереш предложио је да се приступи одузимању имовине онима који су се сврстали на другу страну барикаде умјесто што се та имовина 'диже у зрак'.

*Одузимање непријатељске имовине,
Слободна Далмација, 27.6.1992., Сплит*

Хрватски Пантеон

Дворана Пантеона могла би имати два дома: партер и галерију.

На галерији би требали бити великани хрватскога духа, од Руђера Бошковића и Ивана Гундулића до Мирослава Крлеже и Ивана Мештровића.

Партер би требало намијенити војсковођама и државницима. У том невеликом друштву требало би, дакако, наћи мјеста Анти Старчевићу, Стјепану Радићу, бану

Јосипу Јелачићу, Зринским и Франкопанима, па и Јосипу Брозу и Анти Павелићу. У некој далекој будућности ту би се морало наћи мјесто и за др. Фрању Туђмана.

Представљање 'кандидата' могло би бити кратко али и повијесно скрупулозно, тј. такво које не скрива ни мане ни врлине покојника.

*Павелић и Тито враћају се у Хрватску,
Глобус, 6.11.1992., Загреб*

Љиљан сарајевски недељник

У Угљевику је 500 српске сирочади. Хвала Алаху! Армија БиХ је послала у пакао 50.000 четника. Алах је моћан! Српске мајке ће убудуће, као што би рекао Ибрахим, рађати грумење леда умјесто деце. Алах је велики!

(Фебруар, 1994.)

Тужним срцем јављамо родбини, пријатељима и
знанцима

да је дана 4. колОВОза 1995. године изненада преминула, након 4 године тешке болести

СРАО Крајина

рођ. 1990. године

Последњи испраћај покојнице обављен је тихо уз

свирку лимене гласбе 'ВБР' у суботу 5. коловоза 1995. у 11.30 сати на тврђави у Книну.

Ожалошћени: супруга Опанка, син Балванко, дјед (пензионисани) Франсоа Митеран, нејак Слободан Милошевић, шериф Миле Мартић (В.Ерп), покојни брат од тетке Јован Рашковић, лични зубар са пломбом на мозгу Милан бре Бабић, мали песник од кујине Радован Караџић, те остала тугујућа родбина, тренутачно у бежанији негде на коридору.

Молимо бити опроштени од жаловања. Молимо умјесто вијенаца прилоге послати на Дедиње (препоручено) виа Москва.

ГОРИЛА У ПАКЛУ!

Зора, 10.8.1995., Загреб

Летак из Вуковара

Срби четници!

Тачно је пет до дванаест!

Још само два мјесеца до 15. сјечња.

1. просинца вас стављамо у резерват.

Волимо лов на дивљач, нарочито кад је „брадата”.

Задња пригода, добро размислите!

Убијаћемо тихо, полако, али не њежно.

Почињемо 18.11.1997.

Дуг је дуг

За Дом спремни!

(Летак се први пут појавио у Вуковару, 14. 11. 1997.)

Саопштење за јавност: ХКДУ, странке Марка
Веселице

Махнитост србочетничког лудачког делиријума може се приписати не само по паравојне српске формације срамним исходом *Олује* и *Бљеска* 1995. године, већ и последњим врло озбиљним претњама Мадлен Олбрајт о могућим ваздушним нападима на СРЈ.

(Поводом серије пожара на Јадрану, за шта су окривљени Срби. *Политика*, 10. август 1998.)

SERVI CROATIE

Дедијер Стеван, србски интелектуалац

Баш сам прије неколико дана у Дубровнику сусрео генерала Бобетка. Он ме топио поздравио и рекао: 'Доселисте се у прави тренутак!' Сматрам да као Србин, грађанин Хрватске, морам учинити све што могу да се окупирани територији ослободе, да их напусти војска туђинаца, укључујући ту и UNPROFOR, да се прогнаници врате домовима, а Хрватска укључи у најновије трендове у свијету. Овдје постоје странке и скупине Срба - Ђукићева и Пуповчева - но они имају погрешан приступ. Умјесто да се конструктивно питају како као Срби могу придонијети Хрватској, они најприје кажу: 'Ми хоћемо права!' Лако ћеш добити права кад се Хрвати увјере да им помажеш. Ја хоћу бити, врло скромно, колико могу у овим годинама, нека врста Светозара Прибићевића, који је 1932. објавио књигу 'Диктатура краља Александра'(...)

Стеван Дедијер у *Глобусу* 19.8.1994., Загреб

Живко Јузбашић, србски политичар из Хрватске

И Српска православна црква неће моћи мимоићи своју одговорност, то више јер је и она подржавала великосрпску политику освајања хрватских територија под изговором заштите Срба од нове хрватске власти. У Книну, Обровцу, Грачацу, Доњем Лапцу, Војнићу, Вргинмосту, Глини, Костајници, Двору на Уни и још

неким опћинама Срби су као већинско становништво увијек држали сву власт. Па тко их је онда угрожавао?! Спорна питања могла су се рјешавати у миру договором, а не оружјем. Добросусједски односи најважнији су међу људима и народима /.../

Србија је изгубила овај рат који је изазвала. Блицкриг није успио. Но док се Срби не ријеше својих митова и својих вождова, док не одбаце Гарашанинове, Мољевићеве и меморандумске идеје о великој Србији, на овим просторима Балкана неће бити трајног мира. Тај процес отрежњавања је започео. У томе је потребно помоћи демократским снагама Србије како би што прије пао Милошевић. Али пад Милошевића неће бити довољан, мора се срушити у коријену читава велико-српска хегемонистичка политика и идеологија. Србија мора признати нову Хрватску државу и преговорима ријешити сва отворена и спорна питања између те двије државе. То је пут к трајном миру на овим нашим просторима.

Живко Јузбашић, министар у Влади Републике Хрватске: *Нејединство српских интелектуалаца, Слободна Далмација*, 21. и 22.6.1992., Сплит

Миливојевић Сава, ТВ сниматељ

- Чекајте, чула сам да вас овдје неки зову Сава, брат Слободан, презиме Миливојевић - ви сте Србин?

- Мене женске зову Куросава! А неки ме зову и Цаба

- по ћирилици. Ја вам имам нову нацију, а то је Загрепчанин.

- А по поријеклу ?

- Ма, тага ми је био Србин, али умро је прије двадесет година!

- Добро, што сте на крају - Сава или Хрвоје?

- Слушајте, службено сам Сава, али од овог рата више волим да ме зову Хрвоје. Уосталом нек' ме зову как' хоће! Ја знам што сам.

М.Ш.: *Нација - Загрепчанин!*,
Вечерњи лист, 23.5.1993., Загреб

Мишић Предраг, Србин зенга

Уз Хрвате који су грчевито бранили Вуковар било је и Срба који нису напуштали родни град, а један од њих, Предраг Мишић, зван Пеђа с пријатељима Хрватима из дјетињства борио се до посљедњег метка. Сада живи у Умагу.

- Срби у Хрватској никада нису били угњетавани - каже нам Пеђа. -Зашто су се побунили, то само они знају, премда за то нису имали разлога. Ниједан Србин не може рећи да је био угрожен у Вуковару, нити итко од Срба може рећи да је због нечег испаштао.

- А како сте се ви осјећали?

- Нормално, као код своје куће, јер Вуковар је мој родни град. Био сам међу пријатељима. Дружили смо се. Нема села у околици Вуковара у којем ме нису знали.

- А кад су југовојска и четници напали Вуковар?
- У граду су остали људи који су бранили своје куће и дјетињство. Било је Срба који су у Вуковару погинули за Хрватску. Они су Вуковар бранили као своје мјесто, своју улицу. Нитко није гледао тко је које националности, иако смо то знали. Тко је у себи имао четничко, тај није могао прихватити Хрватску.

Ј. Бошковић, *Српске слуге Хрватске*, стр. 151

Опачић Миланка, интелектуалка из Хрватске

За рат и учињена злодјела у Републици Хрватској најодговорнији су они Срби у Хрватској који су започели и још воде рат против своје домовине.

Миланка Опачић: *Држављанка Хрватске прије свега, Слободна Далмација*, 30.12.1992., Загреб

Прибићевић Ђорђе, бивши Србин

Нисам инкорпориран у српски корпус у Хрватској. Стално сам у Загребу и нисам особа која може имати коријена међу Србима. Недавно сам у једном интервјуу рекао да сам по менталитету панонски Хрват...

Ђорђе Прибићевић: *Нехумано је присиљавати Хрвате и Србе да живе заједно, Панорама*, 7.2. 1996., Загреб

Стамболија Васо, Србин из Хрватске, Туђманов обожавалац

Повијест ће забиљежити и потврдити да је 25 или

неколико више српских националиста уништило срећу и живот стотина тисућа Хрвата и Срба у Републици Хрватској јер су хтјели задржати своје привилегије, а хрватски народ и даље проглашавати усташоидним и геноцидним. У овој се земљи након толиких година рата, у којем је било убојстава од једне или друге стране, данас у миру може прозивати овога или онога, али не и нашег предсједника др. Туђмана који је био и остат ће за 95 посто грађана ове земље симбол мира и слободе и равноправности у конзумирању грађанских и људских права и слобода свих грађана. Ово писмо пишем јер то од мене захтијева већина сусједа, а очекујем да ће и други грађани реагирати на исти или сличан начин.

Васо Стамболија: *Предсједник је симбол мира!*,
Вечерњи лист, 15.1.1996., Загреб

„ЦРВЕНИ ХРВАТИ”

Брковић Јеврем, дукљански песник

Ми смо првобитно били католици. То је познато. Онда нас је Сава Немањић, тај геноцидни Сава Немањић једноставно поправославио. Најстравичнијим методама које су икада у том периоду могле бити замишљене. Онда су поједини крајеви Црне Горе као моје племе Пипери и Црмници код Цетиња, једно врло значајно племе, остали католици све до седамнаестог столећа. Према томе, ја не мислим како ми то сада приписују, да преведем Црну Гору на католичанство. Ја сам православац. Али у мојој култури битни су и елементи католичанства и православља. Ја се тога не могу одрећи. То су елементи мога историјског бића.

Прије свега, морамо истрајати у борби за повратак Аутокефалне црногорске цркве. Јер преко шест стотина наших цркава и манастира сада је буквално окупирано. То је сада у рукама Српске православне цркве. Ми смо народ којему је истргнуто срце. Срце народа је религија. Срце културе човјеку је религија. Духовност човјекова је религија. А ми смо народ који је лишен тог срца, те духовности, тог осјећања, својих пракоријена. Ми смо једноставно припојени Цркви којој не припадамо - Српској православној цркви. Поготово не припадамо Светосавској. То више и није Српска православна црква. То више није нити православље. Ради

се о светосављу. А светосавље је држана религија с изразитом милитантношћу што се и сада читује у рату против Хрватске. По Славонији, Барањи и другим бојиштима, најекстремнији и најмилитантнији су управо ти попови. Они су показивали и проказивали куће Хрвата које треба убити, палити. Сјећам се неког попа масне мантије који је на београдској телевизији измишљао како су поклана дјеца, доносио дјечју лубању. Послије се испоставило да је све лаж. Црна Гора се мора вратити својим коријенима, својој православној Цркви с елементима католичанства. Као што је Сава Петровић, наш трећи владар у династији Петровић, хтио да поунијати црногорску Цркву. Била би срећа да је то урађено, јер би нас то на неки начин заштитило од светосаваца.

Мислим да је црква доказ државности, ризница блага које ми имамо. Црногорци имају огромно повијесно благо. Оно се мора вратити црногорском народу. То ћемо морати урадити ускоро.

Интервју *Гласу концила*, према књизи
Б. Алексића *Црвено - Црна Гора*

Постоје древне везе између Дукље и Хрватске, а католичанство се у Црној Гори одржало до назад два вијека. Прастаре везе Црногораца и Хрвата настављају Савић Марковић Штедимлија и др Секула Дрљевић. Посве је нормално да они дјелују у Загребу, јер им је

једино у Загребу било могуће и јер је хрватски народ, који се и сам борио за своју слободу, најлакше могао схватити патње Црногораца /.../

Боже сачувај! Црној Гори не пријети ни албанска ни хрватска опасност. То је фатаморгана коју желе створити великосрби. Једина озбиљна опасност за Црну Гору јест Србија.

Из интервјуа листу *Имотска крајина*,
Будимир Алексић, *Црвено-Црна Гора*, стр. 18-19

Булајић Вељко, режисер

Док су српски нападачи дивљачки засипали градове Хрватске, а затим Босне и Херцеговине тисућама пројектила дневно, палили села, разарали мостове и пресијецали прометнице реализирајући на тај начин сулудо гесло да свугдје гдје има Срба мора бити Србија, свијет се згражао и још се згража, али се није у стању суочити са чињеницом да је све то нешто већ виђено. Зар Адолф Хитлер није тражио потпуно исту ствар за Нијемце и зар његова нападачка машинерија није изазвала једнако стравичну пустош на простору готово цијеле Европе?

У малој и економски увијек заосталој Србији није било никаквих увјета за стварање освајачког строја, ни зи пустошење балканских земаља, камоли свијета. Но, свој тренутак српски је нацизам дочекао у тренутку кад је приграбио цијелу војну технологију распадајуће Југославије.

Дивљачки насртај дуго је планиран, десетљећима. За историју остаје стравичан податак да се садашњи рат води, сви покољи и злочини проводе по детаљном сценарију никога другог него Српске академије наука. А свијет се тамо ишчуђава насједајући српској пропаганди која је по перверзности и дубини бешчашћа већ давно надмашила све досеге Хитлерове и Стаљинове пропаганде. Само је један човјек био у стању препознати срж сржи балканских несрећа, зла које ће једног дана набујати. Био је то Винстон Черчил. Након завршетка другог свјетског рата тај видовити човјек је рекао: 'Докрајчили смо њемачки нацизам, али остаје још један, српски!'

Право је чудо како се свијет увијек премало занимао за стварно стање ствари на балканском простору. Године 1918. Србија још није имала средстава да се упусти у освајање и пустошење ширих простора око себе, али је нашла нажалост довољно снаге да дивљачки згази малу Црну Гору, земљу мога поријекла. Злочини почињени тада над црногорским народом надмашују чак и безумље: живи људи су одерани. Иако је Црна Гора у тренутку агресије била независна, суверена држава и часно се борила у првом свјетском рату, побједнички савезници су је пустили без ријечи, једноставно јој окренули леђа. Сада, након свих насиља и перфидних манипулација што трају већ пуних седамдесет година српски је фашизам у Црној Гори нашао празне главе које за његов рачун насрћу на Дубровник.

И тако тече жалосна драма на простору бивше Југославије. Требају ли се завршити сва етничка чишћења, ишчезнути сви хрватски и босански градови, да се збришу сви звоници и минарети, све библиотеке, све школе, да се све врати у прахисторију, да би свијет напоскон схватио што се збива на страшној балканској сцени? Али и због овога што се досад збило свијет се већ сада мора срамити.

Вељко Булајић, хрватски редатељ: *Реинкарнација нацизма, Вечерњи лист*, 18.9.1992., Загреб

Вешовић Марко, књижевник

...Косовска битка већ двије и по године на Палама је најсвјежија од свих агенцијских вијести! Радован, хоћу рећи Карацић, као специјалиста психијатрије и кољач опће праксе, убјеђује нас да би Србин без своје каме био исто што и патријарх Павле без своје камилавке. А ја одбијам да будем угађач великосрпским дивљацима, одбијам да пристанем на ћирилицу као на Ћирилицу мржње према свем несрпском и шилъилицу четничких кама!

Марко Вешовић, црногорски пјесник из Сарајева
у Хрватском и бошњачком тједнику!
Вјесник, 10.10.1994., Загреб

Ђапић Анте, хрватски политичар

Ако је и истина да имам црногорско подријетло, што

је у тому лоше? Па Црна Гора је Хрватска, а Црногорци су Хрвати.

Анто Ђапић, предсједник Хрватске странке права,
на конференцији за новинаре, коловоз 2000,
цитирао *Вечерњи лист*

Ђукановић Мило, црногорски политичар

То што Црногорска православна црква није призната по слову канонског закона није разлог да ја као дио свјетовне власти занемарим обавезу да и оним грађанима Црне Горе који вјерују у њу честитам њихов вјерски празник. Просто сам хтио да помогнем да се стишају тензије и код оних који мисле да су заувјек освојили монопол и само они могу да окупе постојеће православне становништво и код других који желе да се изборе за своју канонску верификацију или за другачију организацију постојеће православне цркве - био је Ђукановићев коментар буре која се подигла око његове честитке Ускрса и припадницима Црногорске православне цркве.

Он је истакао да ЦПЦ није секта, нити се ради о људима који било чиме дезавуишу православље.

(Из дневног листа *Вијести*, према књизи
Б. Алексића *Црвено-Црна Гора*)

Ковач Мирко, књижевник

Данас је било гдје у свијету неугодно бити Србин, чак је помало и срамотно, па се они недужни и

паметнији Срби морају оправдавати, испрличавати се што су Срби, истицати да су против српске политике. Има код Клауса Мана детаљ кад га нека жена у Паризу пљује јер је у кавани с пријатељима гласно говорио њемачки, а већ је тада био емигрант, побјегао је од Хитлера и највјеројатније гласно је псовао нацисте, али свеједно, добио је пљувачку у лице.(...)

Мирко Ковач: *Ово је рат паликућа и никоговића,*
Недјељни вјесник 10.11.1991, Загреб.

Сад вам хоћу рећи: кад већ дефинитивно одлучите отићи некамо и кад већ бирате земљу у којој желите живјети, онда бирате земљу коју волите. Што ћу ја у Паризу, примјерице, премда је то фамозан град, али што бих ја радио у Паризу? Ја сам желео бити тамо гдје могу с неким дијелити судбину, гдје могу заједно с неким мени блиским људима дрхтати у ономе што се мене доимље. Хрватска је мој избор, и то је битна одредница, то ми даје право да могу говорити и пресуђивати онако како то увијек чиним, јер ми је доиста стало само до демократске Хрватске.

Сада се многи питају, неки чак злобно и заједљиво, зашто пишем хрватски. У Београду је опћа прича како то чиним да бих постао хрватски академик, како се на све могуће начине додворавам Хрватима итд. Наравно, то су све бесмислице, а тко ме позна јасно му је да мени никакве титуле не требају и да сам посве неовисан и да се писањем бавим професионално. И нисам ја први

писац који је нешто тако учинио. Андрић је, као што знате, у почетку писао хрватски. Дакле, мој је једини и искључиви разлог тај што је хрватски језик љепши и што ми се више свиђа. Одувијек сам сањао да пишем на хрватском, и писао сам, али сада без двојења и с радошћу.

Мирко Ковач: *Хрватска је мој избор*,
Вечерњи лист, 28.2.1994, Загреб

Мандић фра Доминик, теолог

Данашње Црногорце у којима тече крв старих Хрвата, ваља да Хрвати са симпатијама сусрећу и помажу њихову борбу за независношћу и самосталношћу Црне Горе и црногорског народа.

Доминик Мандић, *Црвена Хрватска*,
Чикаго, 1972, стр. 312

Марковић Штедимлија Савић, политичар

Црногорци су у своју данашњу земљу дошли као Хрвати и под тим именом у њој живјели неколико вјекова, а тек касније, када је била створена средњовјековна српска држава, у чији је састав ушла претходница данашње Црне Горе, Зета, почела је под утицајем и притиском ауторитета нове државе да се губи Хрватска у корист српске националне свијести код предака данашњих Црногораца.

С М. Штедимлија, *Основи црногорског национализма*, Загреб 1937, 9.

Радуловић Здравко, кошаркаш

Радуловић је прошлог љета био у Црној Гори, у коловозу му је умрла мајка.

- Нарочито сам захвалан Конављанину Марку Скурићу и књижевнику Јеврему Брковићу, они су ми помогли пријећи границу на Дебелом бријегу. Не, нисам имао никаквих проблема на другој страни. И то из сасвим јасног мотива: у Црној Гори све је мање Срба, а све више Црногораца.

Здравко Радуловић: *Три године чекани хрватски дрес, Слободна Далмација, 2.4.1995., Сплит*

ДРУГОСРБИЈАНЦИ

то јест они који говоре:

Народ коме ја припадам је ретко луд.

Петар Луковић

Србија није нормална земља.

Светлана Лукић

*Одржавањем СР Југославије објективно се по-
држава концепт Велике Србије.*

*Латинка Перовић, Соња Бисерко,
Олга Поповић - Обрадовић, Обрад Савић*

*Да ли до краја живота желите да живите у
казамату, у обору, одвојени од света? Сви тежимо
бољем животу и Европи, али имамо две препреке: Хаг
и Косово.*

*Анонимна службеница Фонда за хуманитарно
право каже члановима покрета „1389”*

Аздејковић Предраг „геј”

Драму најављује плакат-фотомонтажа, израђен тако да оглашава наводну премијеру у Југословенском драмском позоришту, 28. јуна 2007. Средишње место плаката заузима слика српске државне заставе, са круном и орлом, како гори у пламену. Главни јунак

драме је сам Предраг М. Аздејковић који је оптужен за издају. Тужилац је Ивана Жигон, судија Добрица Ћосић, а двојица полицајаца су Драган Јочић и Душан Михајловић. Ту су још и Јелена Карлеуша, као бранилац и Брана Црнчевић, као „дух националистичке прошлости, садашњости и будућности”.

Аздејковић је оптужен као издајник само зато што је имао секс са Албанцем. Он се тиме поноси и, упркос бичевању од стране „двојице полицајаца у црним кожним униформама”, прича све појединости својих сексуалних односа са Албанцем - колики му је уд, како су и где то радили итд. Мушкарци који га слушају почињу да се узбуђују, траже све нове и нове детаље и завлаче руке у панталоне. Једино присутне жене и временски судија (Ћосић) осећају неку одвратност. Али се теше тако што из кесице једу „неку браонкасту масу”. „То је свето. То је лековито. Од српске деце са Космета”, каже за то Ивана Жигон. На крају, док Аздејковић објашњава сексуалну технику која се зове „грудвање” - „то вам је оно кад вам он сврши у уста, а ви после испљунете у његова и онда се љубите и гутате ту сперму, која се размазује по вашим уснама, образима и лицима” - више ни „то свето (...) од српске деце са Космета” не помаже. И док сви повраћају, у последњој реченици драме сазнајемо шта је по среди: „Па ово су говна”!

„Драма” „геј” активисте Предрага Аздејковића
Важно је бити Издајник
(по Слободану Антонићу: *Културни рат у Србији*)

Арсенијевић Владимир, књижевник

„Србија је данас тужна, заостала, десничарска, паланачка државица, ксенофобична, неповерљива, дозлабога конзервативна, скучене, таблоидске свести, дезоријентисана изнад свега - понекад се чини да из овог ковитлаца заиста нема правог излаза”.

Из текста *Наше црње, наши непријатељи*

Аст Слободанка, новинарка

На јавну сцену ступају „парацрквене формације”, а Образ, милетићевци и николајевци дају застрашујућу интонацију бројним скуповима.

Слободанка Аст, *Ревизија историје*,
(у листу „Време”), 2002.

Беланчић Милорад, философ

Није, дакле, данас Србија изненада суочена са не-принципијелном завером читавог света против ње и њеног покушаја да се конституише у националну заједницу, већ је управо овај анахрони, трибални, балкански начин конституисања заједнице завера против демократских начела на којима почива велики део савременог света. Зато свет нас не може да разуме.
2002.

Бисерко Соња, НВО активисткиња, (наводи углавном из извештаја Хелсиншког одбора за људска права)

Све је јасније да ће хашки процеси дати сасвим нови кључ за читање историје Балкана XX века.

2002.

Српски мит о Јасеновцу и следствено томе, геноцидности хрватскога народа.

2003.

Само укидање Републике Српске што је већ и учињено брисањем државности и суверености из њеног Устава, биће позитиван сигнал за цео регион.

2003.

Заједно смо (она и њена саборкиња Олга Поповић Обрадовић - прим. прир.) на улицама Подгорице поделиле радост осамостаљивања Црне Горе, што је један од последњих удараца српском национализму.

2003

О Србији: Са својим унутрашњим конзервативним структурама она није политички и економски партнер у региону. Њена демократска трансформација је могућа само уз помоћ међународне заједнице и неку врсту 'колонизације' њених институција, посебно војске, полиције, правосуђа и образовног система.

2003

Релативизација и деетнификација сребреничке трагедије, онемогућила би плаћање ратне одштете (...); помогла у остваривању стратешких циљева Београда да тражи територију Републике Српске у замену за Косово.

2003

Сребреница је посве посебан случај. То је више од трагедије. Истребљење толиког броја људи за четири дана организовано и систематски, то није био никакав експес, већ сама суштина - радикално зло. Методи коришћени у Сребреници надишли су све што се дешавало на територији бивше Југославије. То се неће и не сме заборавити. За Србе је то тешка хипотека која се као огроман терет оставља будућим генерацијама.

2005.

Лаж коју шири највећи број медија деформише друштво које живи у дубокој заблуди и конфузији. Промовисањем самосажалења и осјећања сталне угрожености због наводне свјетске конспирације против Срба, спречава се било какво осјећање одговорности и кајања.

2005.

Међутим, и поред војне надмоћи коју је имала, Србија није могла да савлада отпор осталих југословенских народа, јер се показало да они имају моралну надмоћ и да су њихове тежње у складу са доминантним светским процесима.

2005.

Богдановић Богдан, архитекта, бивши члан ЦК СК
Србије

*Када се поведе прича о уништавању градова у Хрватској, а посебице у Босни и Херцеговини, увијек кажете да се тамо градови не разарају, него убијају.

- Убијање градова је ступањ више од разарања градова. Сарајево по Карацићевој суманутој визији мора бити мртав град, како би га послје могао дијелити, комадати, сјећи на етничке цјелине - то је његова лудачка идеја! Умјесто једног берлинског зида направити шест сарајевских зидова!!! Ми смо сада на путу да послје једне ужасне српске срамоте с Вуковаром имамо још једну стравичну срамоту - убијено Сарајево. Нажалост, рушење градова показује се као примарна техника етничкога чишћења. Порушите град и промијенит ћете етничку структуру регије, а убијете ли град, натјерат ћете људе да и не помишљају на повратак.

*Сањате ли још увијек дан када ће се бомбардирати Београд, што сте још давно пожељели ?

- Знам много Београђана који слично из очаја казују: 'Дај, ако се већ мора, нека нас бомбардирају, па да рат приведемо крају!' Тренутачно то више није ствар која нам непосредно пријети, али више нисмо сигурни да се пред и Београдом неће појавити Младић и његове гранате. Он стално пријети и пријети, Београду, београдским интелектуалцима, опорби, нарочито овој

која није националистичка, али и националистичкој која му не одобрава баш сваку причу. Он је једна брутална личност и од њега се све може очекивати, па и да крене према Београду ако ситуација на бојном пољу крене лоше за њега...

Богдан Богдановић: *Да би рат стао треба бомбардирати Београд!*, Слободна Далмација, 30.6.1993., Сплит (интервју Жељка Гармаза с Богданом Богдановићем)

Веселинов Драган, политичар

Данас тражимо референдум за Војводину, која мора добити своје законе, судове, полицију, школе, свеучилиште, телевизију, мировинске и социјалне фондове те право на властито иселњеничко законодавство. Јер не смије се више поновити трагедија из двадесетих, четрдесетих и деведесетих година, кад је Војводина насељавана Србима из других крајева, а да нас о томе није питало, говори Веселинов. Он подсјећа да таква политика траје од 1918., па до данашњих дана. Српски националисти, каже, стално кукају како војвођански Срби цијепају јединство српског стабла и хоће сепарацију. Што се то њих тиче? Они требају обранити Шумадију од црногорских и херцеговачких директора. Ми нећемо ван из Србије, ми хоћемо равноправност у њој. Нећемо да нас бројнији Србијанци прегласавају у Београду, и нећемо да 150.000 косовских новосрба има

у скупштини Србије исти број посланика као и двомилијунска Војводина. Хоћемо своју скупштину, а да у Београд идемо само због опћих послова - војске, вањске политике и царина. Све остало је наше. Војводина је наша ствар, ми смо створили српску аутономију, слободне градове и војводство. И, нека се зна да је српска застава у Војводини плаво-жуто-зелена, а њихова то није, они имају своју', ријечи су Веселинова.

Он и други потписници Манифеста, политички хоће федерацију, карактерно - демократију. Траже самосталан и од Београда независан економски, политички и културни развитак. Траже то и стога, каже Веселинов, што су се 'Србијанци показали неспособнима за вођење велике државне заједнице. Сви су југославенски народи од њих отишли. Казнио их је Дејтон и цијели свијет. Србија је од Дрине до Врања. Право име за ту Југославију, коју су створили Милошевић, Јовић, Трифуновић, Кертес, Костић, Грачанин, Шешељ и други разбојници, јест Србогора, пљачка-оница народа и мрзителица нација.

Драган Веселинов: *То је њихова Србогора,*
Вјесник, 14.2.1996., Загреб

Гредељ Стјепан, социолог

Јер, „оно што опстаје као константа (политичке културе Срба. прим. прир.) јест недовољна партиципативност (неразвијена грађанска свијест), парохијални

политички менталитет (несклад уског и опћег, јавног интереса), неспремност на укључивање у шире окружња (регионално, европско) и готово непомакнути грегари инстинкт (јак колектив насупротив грађанском индивидуализму)“; закључује Стјепан Гредел у интервјуу за „Хрватску ријеч“. За Хрватски сервис ВВС-а исти аутор на следећи начин конкретизује своје налазе: „Самопоуздан је човјек који за то има основе, док је код Срба прије ријеч о инату или, у овдашњем жаргону - дрчности. Дрчност је у суштини негативна самоидентификација по моделу 'ми смо јачи јер смо јачи', а што, наравно, доводи до продужења тензија, агресивности и најаве нових конфликта”.

Дерета Миљенко, НВО активиста

Излаза има, а он је „у конкретним акцијама, конкретној мобилизацији на следећим изборима, на којима морамо помоћи људима да се јасно одреде између Европе и руске губерније. То је избор пред којим се налазимо и зато с нестрпљењем очекујем да чујем шта ће данас и на којем језику, на руском можда, Коштуница одговарати Европској Унији.”

Домоњи Павел, политиколог

Решење за заустављање шовинизма и насиља у

Србији је да Војводина добије статус Хонг-Конга, а Косово независност.

(Павел Домоњи, *Дневник*, 08.11.2007)

Ђорђевић Мирко, чланкописац

Србима је жички владика Николај Велимировић препоручио да се чувају као од ватре свега што се именује као људска права.

Поредећи владика Николаја с Троцким, у предговору за књигу Павла Рака *Националистичка интернационала*

Че Гевару на својој застави истичу националисти најагресивнијег типа/.../ Профашистичке групице (су се) ухватиле за Че Гевару.

(Цит. по: С. Антонић, *Културни рат у Србији*, стр. 144)

Ђурић Рајко, „антифашиста”

Јер фашисти и неонацисти нису само они који исписују кукасте крстове. Ту има салонског фашизма, мисаонога, ту су наше катедре, ту су наши писци, новинари /.../ То је хитлеровски накот, и са хитлеровским накотом нема дијалога, јер за дијалог је потребан логос, ум и разум.

(Цит. по: С. Антонић, *Културни рат у Србији*, стр. 143)

Инић Слободан, социолог

Јер, ви у интересу обране Хрватске морате заузети тврди гард према хрватским Србима, зато што их доживљавате као вршак мача у односу на Хрватску./.../

Ја јесам од оних Срба који мисле да за Јасеновац нема оправдања, али ако ћете поштено - овдје (у Београду, прим. прир.) су се пресуде писале, а тамо извршавале. Другим ријечима, ми смо одавде, заправо, тај народ тамо водили -пању и клању!(...)

Слободан Инић: *Велика Србија - скупа глупост*,
Вјесник, 18.11.1994., Загреб

Великосробијански национализам, то треба једном већ рећи, није извукао историјске поуке из прошлости и данас својом политиком доприноси физичкој ликвидацији рубних Срба у расијању. (...) Треба коначно рећи и то ко заправо испоручује Србе на кланицу. Знамо ко их убија и кога они убијају, но, треба знати ко их гура тамо да буду убијени.

2002.

Луковић Петар, новинар

Мислим, тај народ је необразован, примитиван, он се не купа, народ је често луд, манијакалан, ништа не памти, не зна за кога да гласа и кад гласа увек гласа за погрешног, не уме да чита /.../ Одвратно ми је, одвратно ми је кад видим овај народ.

У Пешичанику, 30. јуна 2006.

Кандић Наташа, НВО активисткиња

Нажалост, то наше суочавање (с прошлошћу - прим. прир.) мора да се заснива на чињеницама које износи Хашки трибунал...

2002.

Књазева Адамовић Светлана, филозофкиња

Тако је рањени диносаурус, срљајући из пораза у пораз и остављајући за собом непојмљиво кржаве трагове, стигао докле је стигао, да угуши и сатре своје последње прибежиште - Србију и Црну Гору, које су сада претворене у војне логоре (...) И будући да су Србија и Црна Гора последње прибежиште тог монструма, који још увек - и после свих губитака - располаже знатним разорним потенцијалом: рецимо, ракетама које могу бити управљене на градове наших суседа, нема разлога да се чудимо што су баш Србија и Црна Гора на мети међународног јавног мњења.

2002.

Ковачевић Вучо Биљана, НВО активисткиња

Баш ме брига шта је било после Вијетнамског рата и шта су то тамо Американци радили. Ми као грађани треба да откријемо или бар да утичемо да се наши злочини обележе и казне. То је за наше добро. Налик је ономе када кажу да има много лоших ђака. Али мене то не интересује, мене брине ако је мој син лош ђак. Има болесних људи, али мене највише погађа када је неко

мој болестан. Дакле, мене погађа када су се злочини догодили у моје име, у моме окружењу и када се за то налазе оправдања - прецизира председница Југословенског комитета за људска права.

2002.

Константиновић Радомир, књижевник

Српски нацизам није „импорт” из немачког национал - социјализма коме је служио и подражавао. већ је крајњи израз духа паланке /.../ Српски нацизам је крајњи израз српског национализма па и духа паланке који, у покушају повратка духу племена, неизбежно јесте и овај дух национализма.

Филозофија паланке

Национализам је тероризам.

Враћање Сарајеву

Кораћ Жарко, политичар

Појављују се некакви пронацистички покрети који тврде да Србију штите од педера, демократа и Јевреја. То је љотићевска струја у српској политици.

Глас јавности, 15. јул 2001.

Кузминовић Иван, НВО активиста

Србија је земља у којој „тридесет одсто нема зубе и гласа за радикале”

(Кузминовић је члан Хелсиншког одбора за људска права; ово је изјавио за *Пешичаник*)

Милосављевић Оливера, социолошкиња

Све што је дотада било табу југословенске заједнице (на првом месту национализам као најизвеснији чинилац њенога распада) постало је пожељан став, све што је спречавано васпитањем и пропагандом и насиљем, да би се очувала заједница чији распад по националним линијама није могао да се изврши без много већег насиља, постало је „визија”. И као што је „визионарство” Меморандума еуфемизам за „национални програм”, тако су „демократија” и „слобода” еуфемизми за „етнос”, „територију” и „етничку државу”.

2000.

Панчић Теофил, колумниста

Ова Србија коју видиш са аутопута релативно осветљена; она до Младеновца - полуосветљена, оно даље према Орашцу и Аранђеловцу, у мрклом је мраку, као да је тамо и добри Бог сањиво промрљао „лаку ноћ”.

Теофил Панчић,

Дража и Путин против тројног пакта

О патриотама: „Разлармана каста потконтиненталних Двопакара, радосних да смрде”.

(Т. Панчић, *Кроз клисуринае*)

Перовић Латинка, мајка „Друге Србије”

Србија је веома запуштена земља у којој не функционишу институције, која је веома удаљена од сваког појма правне државе.

Пешић Весна, политичарка

Знак једнакости између жртвовања живота и патриотизма је толико пренаглашен у нашим уџбеницима као да између појединца и национално-државног колектива не постоји никакво посредовање у виду власти која најчешће сама одлучује о рату и сама дефинише рат као праведан (ослободилачки или одбрамбени), чак и када он то није (на пример, Хитлерова Немачка је водила рат за „леgitимни животни простор“)/.../

Претерана количина историје као естетизованог рата, у уџбеницима у којима је не мора бити у толикој мери, подстиче очување АРХАИЧНЕ СВЕСТИ.

1994.

Србљановић Биљана, књижевница

Или ће они на нас или ћемо ми на њих!

*(О обрачуну с „националистичком елитом”,
Пешчаник, књига 10)*

Писмо упозорења српској културној јавности
(октобар 2002.)

После петооктобарских промена уместо очекиваног

раскида са заблудама које су Србију довели до економског краха и моралног расула, све је присутније поново оживљавање радикалног национализма и новог популизма који се препознаје по матрици наглашено политичко-идеолошког типа, као познати клише једнако комунистички колико и националистички о „светлој будућности” и „сјајној прошлости”, чини се да Србија пужевским хором иде у будућност, упорно загледана и утонула у прошлост. На политичкој сцени изгубиле су се разлике између комунистичке левице и нацистичке деснице.

Да ово нису само случајне и пролазне појаве, види се и по форсирању школе историјског ревизионизма која не прихвата научно потврђене чињенице, рецимо, о Другом светском рату. Конзервативна мисао органистичког правца намеће се као једина, недодирљива „национална мисао”. Колаборационисти и сарадници окупатора у Другом светском рату добијају своје улице и незаслужено позитивно мишљење у уџбеницима историје.

Спрега структура моћи од САНУ до Генералштаба и Цркве, уз учешће партијских моћника, ствара атмосферу у којој се јавност након четири изгубљена рата заредом под Милошевићем, у име ресантимана усмерава ка новом једноумљу које се од оног комунистичког разликује по промењеним предзнацима. а може бити опакије од њега. Ово ново једноумље обележено је тоталитарном и недемократском идео-

логијом Милана Недића, Димитрија Љотића и тријумфом „филозофије паланке” Николаја Велимировића.

Поменуто испољавања конзервативне мисли укидају простор за полемике и уместо њих, заговорници оваквог начина размишљања наступају са претњама, са говором мржње и нетолеранцијом, као да не живимо у мирнодопским условима.

Буквално се гуши слобода истраживања и слобода изражавања личног става који је другачији од оног који намећу националне институције. Конзервативно мишљење посебно се испољава у огорченом отпору модернизацији. Уместо пасторалне делатности Цркве, у јавности је присутнији утицај „парацрквених формација” - израз је употребио владика Атанасије Ракита - што је потпомогнуто деловањем организација као што су Образ, групама „милетићеваца”, „николајеваца” и сличних који озбиљно угрожавају највредније тековине српске културе. Неоправдано касни суочавање са злом и злочинима почињеним у прошлим ратовима, а поменуте институције га и не охрабрују.

Позивамо интелектуалну јавност и интелектуалну елиту Србије на супротстављање популизму и екстремистичком национализму који су неспојиви са опредељивањем за толерантно и просперитетно друштво. Још нису верујемо, истрошене енергије наде накупљене у деценији отпора Милошевићевој тира-

нији. Не сме бити двоумљења у бирању пута између модернизације и заостајања, између нацизма и демократије, паланке и Европе. Није било довољно уклопити Милошевића са власти да се читав систем промени. Упозоравамо нашу јавност да је предуслов свих промена, политичких, економских и културних, промена културног модела који је произвео не само политичаре његовог типа, него и начин мишљења одговоран за велике катастрофе што су нас последњих година задесиле.

Још једном, по ко зна који пут у својој новијој историји, Србија се налази на судбоносној претретици.

потписници: Мирко Ђорђевић, Милан Ђорђевић, Филип Давид, Драган Великић, Предраг Чудић, Владимир Арсенијевић, Богдан Богдановић, Радмила Лазић, Ласло Вегел

Поповић Срђа, адвокат, НВО делатник

Војна интервенција зауставила би рат, и то два пута. Први пут кад је нападнута Хрватска, а други пут на почетку рата у Босни. Уосталом, Кадијевић је написао књигу у којој је посве јасно да су се они стално плашили војне интервенције. озбиљна војна интервенција зауставила би рат.

Срђа Поповић, београдски одвјетник
који се не смије вратити у Србију,

у САД добио политички азил,
Вјесник, 21.10.1994., Загреб (пренесено из *Глобуса*)

Прокић Ненад, писац

Данас су на власти црнорукаши, та официрска фукара, нека дружина из азијског департмана, у сваком случају смртни непријатељи демократије и расисти. (...) Они су препознали себе као искључиву здраву снагу свога племена и предлажу неку тајну и трајну политичку безобзирност у оквиру једне разбојничке некултуре (...) Ето, то је наша политика. Гангстери! (..) То је чисти онај мафијашки, некрофилни, сатанистички. Онај Басара каже да неће у Србији бити ништа боље док се не задиме ломаче свете шпанске инквизиције. Па сад нека то чита како ко хоће.

Ми смо у ЛДП поставили дијагнозу болести и саопштавамо је и пацијенту, а то је цело српско друштво.

Ненад Прокић, *Радикална истина против политичке радикалности*

Србија мора постати модерна држава са Србима или без њих!

(цит. према: Н. Милошевић, *Политички споменар од Броза до ДОС-а*, стр. 71)

Савић Обрад, филозоф

Нападно ратничко оргијање вероватно документује

тезу по којој је 'дивљи' рат могућан само у оној земљи која иначе живи у 'дивљем' миру, у скривеним формама племенског поретка где преовлађује 'закон џунгле' (Ф. А. Хајек)...Епска верзија Cool Killera је, уосталом, одавно промовисана у доминантну фигуру нашег културног хероја.

Самарцић Никола, историчар

Црна Гора је, другим речима, слободна - и то је једна од вредности њене слободе - од меморандумске елите која је у Србији поново доминантна струја, а чији су важни сегменти и монтањари асимиловани у Академији, „Политици”, мафији и осталим традиционалним установама српског народа.

Нама је потребна наша сопствена трансформација. Нама није потребно да као неки биолошки отпад загадимо Европску унију.

цит. према: С. Антонић, *Културни рат у Србији*, стр. 141

Нама не треба такво европско чланство, шта ће нам Европска унија ако ће убице из Русије да купују капитал у Србији и да сеју овде свој прљави новац? Шта ће нам европска политика с Коштуницом који сматра да су нам једнаки као људи само припадници наше врсте и исте вероисповести? Шта ћемо у Европску унију када имамо доминантну верску организацију коју више не представљају духовници, интелектуалци и испосници, него ратни хушкачи, ловови и педофили? (...) У томе је објашњење

њиховог устезања не само да нас приме у своје пуноправно чланство него и да нас третирају као нормалне људе (...) Да ли им је потребно и наше смеће? Ја не верујем.

2007.

Стојановић Бобан, „геј” активиста

Посебно се сексајте у време поста, док градом парадирате литије, док траје скупштина, док сахрањују Милошевића, док Ивана Жигон рецитије песме о Србији!

са блога Б. Стојановића

Стојановић Дубравка, историчарка

Основни научни закључак нашег одбора врло је забрињавајући: основна шема на којој функционишу уџбеници историје јесте подела између нас и других: ми смо историјски исправни, ми никада ништа зло другоме нисмо урадили, ми никада нисмо водили освајачке ратове, увек смо тежили да се ослободимо туђинске власти, ми смо храбри, достојанствени, правдољубиви /.../ Ствара се менталитет жртве, који сам по себи није добар јер се заправо тиме ствара менталитет изабраног народа над којим се непрестано, у некој историјској правилности, дешавају неке више-мање необјашњиве појаве, неки злочини, као да је то нека врста усуда. С друге стране, то води у самоизолацију, видите себе потпуно одвојено од других народа.

Време, 17. мај 2001.

Тевавац Мирко, Титов дипломата

После Октобра, по том основу (национализма) нико није ни тужен, ни суђен, мада су на сцени и оне најгоре варијанте шовинизма, љотићевског и ОБРАЗ-овског типа, расизма и антисемитизма.

2001.

Угричић Сретен, књижевник

Ми Срби смо народ који је обожавао Милошевића, а убио Ђинђића. Није лако то волети, није лако ТОМЕ припадати, није лако бити српски патриота /.../

Презрење народа (је) највиша форма родољубља.

Сретен Угричић у *Пешичанику*

Коришћена литература:

1. Мирјана Радојичић: Ех - југословенски случај и борба за његову интерпретацију - пример НВО Србије, Социолошки преглед, 2/2008.
2. Б. Алексић: Црвено- Црна Гора, Омладински интелектуални центар, Никшић 2002.
3. З. Петровић Пироћанац: Избрисати српски вирус, Југоисток, београд 1999.
4. И. Петровић - Д. Петровић: Демократија и нација, Хришћанска мисао, 2006.
5. Јован Бошковић: НДН - Други пут /Lux croatie Наш дом, L' Age d' Homme, 1999.
6. Јован Бошковић: Српске слуге Хрватске / Servi Croatie, Наш дом, L' Age d' Homme, Београд, 1999.
7. Владимир Рибић: Подељена нација, Српски генеалогски центар, Београд, 2005.
8. Зоран Аврамовић: Родопрсци, Култура полиса - Графомаркетинг, Нови сад, 2009.
9. Такви сми ми Срби / Све српске снаге и слабости прир. Слободан Ивошевић, ауторско издање, Нови Сад, 2002.
10. Слободан Антонић: Културни рат у Србији, Завод за уџбенике, Београд, 2008.
11. Милан Брдар, Слободан Радовић: Семиотика антисрпске пропаганде, НСПМ1-4, 2006.
12. Јово Бакић: Стереотипи о Србима у јавности појединих западних нација, НСПМ (12/1999.)

13. Др Растислав В. Петровић: Црногорске усташе, Аутор - агент, Београд, 2005.

14. Др Марко С. Марковић: На развалинама Јутопије, Легенда, Чачак, 2007.

15. Никола Милошевић: Политички споменар (од Броза до ДОС-а), Београд, 2006.

